

Tyko

MODULAARINEN VAATTEIDEN SÄILYTYSJÄRJESTELMÄ

Milja Partanen

2016

Tyko

MODULAARINEN VAATTEIDEN SÄILYTYSJÄRJESTELMÄ

Lahden ammattikorkeakoulu
Muotoilu- ja taideinstituutti
Muotoilun koulutusohjelma
Kalustemuotoilu

Opinnäytetyö AMK
58 sivua
Kevät 2016

Milja Partanen

Tyko

MODULAARINEN
VAATTEIDEN
SÄILYTYSJÄRJESTELMÄ

Lahden ammattikorkeakoulu
Muotoilu- ja taideinstituutti
Muotoilun koulutusohjelma
Kalustemuotoilu
Opinnäytetyö AMK
58 sivua
Kevät 2016
Milja Partanen

AVAINSANAT

säilytys
kodin järjestys
vaatesäilytys
kuluttaminen
kohtuullisuus
vähentäminen
tarpeet
minimi
minimalismi
merkityksellisyys

Tiivistelmä

Käsittelen opinnäytetyössäni vaatesäilytyksen nykytilaa ja ongelmia yhteydessä kulutuskeskeisyyteen ja tavaran karsimiseen liittyviin ilmiöihin. Suunnitteluani on ohjannut kiinnostukseni minimalismia, tavaranpaljouden ongelmia ja tarpeita kohtaan. Viime vuosina näitä aiheita on käsitelty paljon myös mediassa.

Opinnäytetyölläni pyrin vastaamaan tulevaisuuden minimalistisen kuluttamisen ja vähenevän tilan vaatimuksiin. Työn tarkoitus on nostattaa ajatuksia todellisista tarpeistamme ja havainnollistaa kohtuullisella vaatemäärällä pärjäämisestä konkreettisella mallilla; siihen suunnitellulla vaatesäilytysjärjestelmällä. Toivoisin, että työ voisi toimia innoittajana myös sellaisille, jotka vasta harkitsevat vaatekaappinsa karsimista. Käytin opinnäytetyöni pohjana laajalti aiheeseen liittyvää kirjallisuutta ja verkkojulkaisuja sekä keräsin kuva-aineistoa suomalaiskotien vaatesäilytyksen ongelmista. Käytin suunnittelun apuna myös Kuluttajatutkimuskeskuksen laatimaa hyödykelistausta kohtuulliseen elämiseen tarvittavista vaatteista ja asusteista.

Lopputuotoksena esittelen suunnittelemani ja toteuttamani prototyypin vaatesäilytyskalusteesta, joka kannustaa kohtuulliseen käyttövaatteiden määrään ja ratkaisee samalla myös puolipitoisten vaatteiden säilyttämisen. Halusin luoda modulaarisen järjestelmän, jota on mahdollista myös muuntaa käyttövuosien varrella tarpeen ja toiveiden mukaan. Pyrin työllä murtamaan vaatekaappien hallitsevaa asemaa ja jäykkyyttä vaatteiden säilyttiminä sekä tekemään vaatteiden säilyttämisestä astetta luontevampaa.

Tyko

MODULAR
STORAGE SYSTEM
FOR CLOTHING

Lahti University of Applied Sciences
Institute of Design and Fine Arts
Degree Programme in Design
Furniture Design
Graduation project
58 pages
Spring 2016
Milja Partanen

KEYWORDS

storage
organized home
clothing storage
consumption
moderation
decluttering
necessity
minimum
minimalism
significance

Abstract

This graduation project deals with the current problems of clothing storage, and furthermore, consumerism and the phenomenon of desiring to own less. The design process started from my own interest in minimalism, necessities and problems when you have many material possessions. Additionally, in the recent years, these issues have been widely discoursed in the media.

As a project, this is my personal attempt to respond to the minimalistic consumption and decreasing space requirements of the future. The purpose of the study is to evoke thoughts towards needs and necessities, and to demonstrate an example how to storage reasonable amount of clothing. I hope that the work could serve as a source of inspiration also for those who are still considering de-cluttering their wardrobes. The basis for the project largely associates with literature and online publications relating to the subject, as well as to a gathered photo material that reveals problems of cloak organisation at Finnish homes. I also used an analysis made by Consumer Society Research Centre as help in the design process, as a list and commodity catalogue for a reasonable amount of clothes and accessories.

As a result I will present a prototype of a storage system for clothing that encourages having less clothes in use, and at the same time solves the problem of storing semi-worn clothes. I wanted to create a modular system that can also be altered over the years of use. My aim was to try to halt the dominant position and stiffness of closet storage, as well as to present a natural way to organize apparel.

1 Johdanto

1.1 AIHE JA TAUSTA

Omaisuuuden kartuttamisesta on tehty kulttuurissamme tärkeää. Hankimme jatkuvasti uutta etenkin minäkuvan pönkittämiseksi. Moni on kuitenkin havahtunut tavaranpaljouden tuottamaan ahtauteen ja voimattomuuden tunteeseen. Yhä useampi tuntuu kyseenalaistavan omaisuuden tärkeyden ja yrittää luopua itselle tarpeettomasta. Tavarankarsimisesta, tavarasuhteesta ja minimalismista kirjoitetaan yhä enemmän myös mediassa. Merkityksellisyyttä elämään haetaan taas muusta kuin materiasta.

Jo ennen opinnäytetyöaiheen valintaa olin perehtynyt erilaisiin tavarasta luopumiseen liittyviin ideologioihin suuntauksiin. Minimalismi, sopivan vaatteiden määrän hakeminen ja pukeutumisen helpottaminen ovat aiheina kiinnostaneet minua jo muutaman vuoden. Aihe opinnäytetyöhön tuntui luonteelta jatkumolta aiempiin

pohdintoihin, joille halusin nyt antaa havainnollistavan muodon.

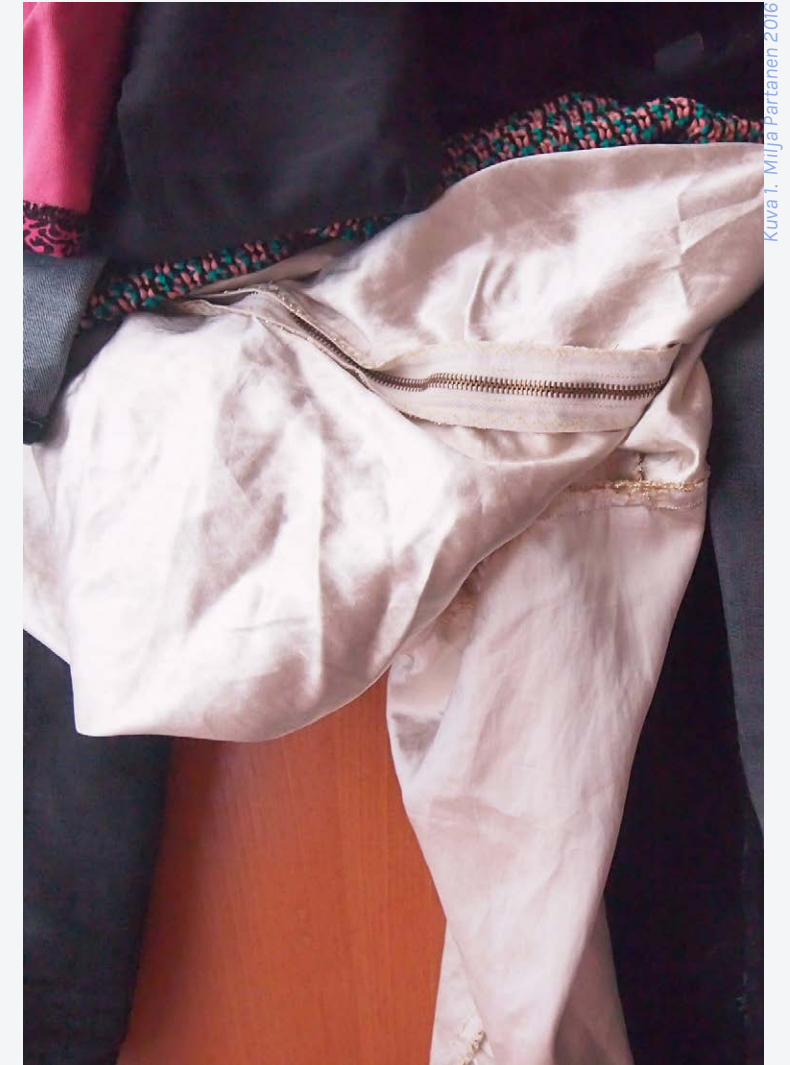
Moni haluaisi elää yksinkertaisempaa elämää ilman tarpeetonta omaisuutta, mutta kaipaisi ensin tietoa muutoksesta. Haluan suunnittelijana mahdollistaa vaatteiden määrän vähentämiseen ja minimalismiin tutustumisen vaatesäilytysjärjestelmän kautta. Opinnäytetyöni on ikään kuin helposti lähestyttävä avaus järkeistetyimmälle vaatteiden säilyttämiselle, sekä kokeilu, jolla koitan vastata tulevaisuuden minimalistisen kuluttamisen ja vähenevän tilan asettamiin vaatimuksiin.

1.2 TUTKIMUSASETELMA

Tavoitteenani oli opinnäytetyölläni löytää viitteitä minimalistisen ajattelumallin yleistymisestä. Halusin myös syventää tietämystäni vaatteiden säilyttämisestä, kulutuksen muutoksista ja minimalistisesta ajatusmallista.

Vaatteiden säilyttämistä tutkin etenkin keräämäni kuva-aineiston avulla, jolla pyrin syventymään vaatesäilytyksen ongelmakohtiin. Muuna lähdeaineistona olen käyttänyt etenkin minimalismiin tai säilyttämiseen liittyvää kirjallisuutta, tutkimuksia ja lehtiartikkeleita. Vaikka vähemmällä tavaramalla eläminen ei ole ajatuksena uusi, minimalismista yhteydessä säilyttämiseen löytyy hyvin vähän tietoa nykypäivän näkökulmasta. Ajankohtaisimmalta tuntuvinta tietoa asennemuutoksista ja minimalistisen ajattelutavan noususta löytyi parhaiten uutisista, nettisivustoilta ja blogeista, joissa tavaran omistamiseen ja karsimiseen liittyviä avauksia on tehty lukuisia.

Keskeisimpiä lähdeaineistoja opinnäytetyölleni olivat teokset Kari Ojalan Irti tavarasta ja Rinna Saramäen Hyvän mielen vaatekaappi sekä sisustusarkkitehti Gea Karjan opinnäytetyö Todellisen tarpeen koti. Pyysin myös trendianalyttikko Susanna Björklundia haastatteluun, ja keskustelimme minimalismista etenkin muodin ja kulutuskulttuurin näkökulmasta. Kohderyhmää varten perehdyin Martti Puohiniemen A3-tutkimukseen. Suunnittelun apuna käytin Kuluttajatutkimuskeskuksen laatimaa listausta kohtuulliseen elämään vaadittavista pukineista ja muita vastaavia tutkimuksia ja listauksia vaatteiden määristä.

2 Vaatteiden säilytyksestä kotiympäristössä

2.1 VAATTEIDEN SÄILYTYS

Kodeissa vaatteiden säilyttämisen tavat määräytyvät usein asunnon standardiratkaisuiden mukaan. Kiintokalusteiden tai vaatehuoneen oletetaan riittävän, ja olevan hyvä tapa säilyttää vaatteita ja asusteita.

Vaatteita säilytetään asunnossa tavallisesti useassa pisteessä. Käytössä olevat vaatteet säilytetään normaalisti kiintokaapeissa makuuhuoneessa tai muuten sen yhteydessä, ulkovaatteet ja -asusteet sekä jalkineet eteisessä, ja käytöstä pois olevat vaatteet ovat yleensä varastoituina esimerkiksi vintille tai kellariin. Näin selkeät, kirjoittamattomat normit vaatteiden järjestämiselle ovat syntyneet mm. kulttuuristen konventioiden ja Rakennustietosäätiön vaatesäilytyksen ohjeistusten (RT 93-10540, 1994) noudattamisen seurauksena.

Normeista poiketaan aika harvoin. Kuitenkin esimerkiksi vaatehuoneisiin on tapana järjestää kaikki kodin tekstiilit aina petivaatteista käytössä oleviin ja varastoitaviin vaatteisiin. Toisaalta yksioissa kaikki säilytyskalusteet saatetaan sijoittaa eteiseen tilan säästämiseksi.

Tavaroita säilytetään yleensä niille piirteenomaisella käyttökorkeudella (Harni 2010, 82). Tällainen käyttäytymismalli on varsin yleinen myös vaatteiden säilytyksessä. Paidat ja muut yläosat sijoitetaan usein ylävartalon korkeudelle, kun taas housut ja hameet kaapin alaosiin. Sukkia säilytetään samalla logiikalla todennäköisesti alusvaatteiden alapuolella laatikostoa käytettäessä. Kenkien luontainen säilytyspaikka on lähellä lattiaa, ja hatut säilytetään monesti ylähyllyillä.

Vaatesäilytyksen avulla on mahdollista vaikuttaa vaatteiden käytettävyyteen ja kestävyys. Lepopäivät auttavat vaatteita ja kenkiä säilymään parempina, ja herkät tekstiilit kestävät paremmin esimerkiksi valolta ja pölyltä suojattuina. Vaatteet viikkaamalla tai ripustamalla henkareille voi puolestaan ehkäistä rypistymistä. Myös liukkaille tai venyville vaatteille löytyy nykyisin omat ripustusratkaisunsa. Vaatesäilytyksen voi nähdä ikään kuin valmiustilana ja paikkana, joka on järjestetty vaatteiden käyttöönottoa varten. Siististä vaatekaapista löytää helpommin tarvitsemansa. Tärkeintä kuitenkin on, että säilytysratkaisu on omiin tarpeisiin sopiva ja henkilökohtaisten mieltymysten

mukainen. Toiset säilyttävät lähes kaikki vaatteensa henkareilla, kun taas toiset suosivat hyllytasoja tai lipaston laatikoita.

Vaatteiden avosäilytys tuntuu yleistyvän. Esimerkiksi aarteiksi koettuja vaatteita ja kenkiä otetaan nykyään osaksi sisustusta. Valikoiduilla vaatekappaleilla ja jalkineilla rakennetaan usein omaa sosiaalista identiteettiä – oli se sitten tiedostettua tai ei. Osa materiaaleista ja vaate- tai kenkäbrändeistä yhdistetään tiettyyn elämäntyyliin tai arvoihin.

Vaatesäilytys siirtyy pois kaapeista myös muista syistä. Rakennustietosäätiö (1994) suosittelee vaatteille komerotilaa metrin leveydeltä, mutta tuokaan suositus – saati kotien todelliset ratkaisut – eivät aina tunnu riittävän nykyisille vaatemäärille. Vaaterekkien suosio saattaa johtua niiden hankkimisen ja sijoittamisen helppouden lisäksi siitä, että ne ovat yksinkertainen ratkaisu kodin kaappitilojen riittämättömyyteen. Toisaalta rekkejä hyödynnetään myös lempivaatteiden esillepanossa.

2.2 KÄYTTÖTILANTEET

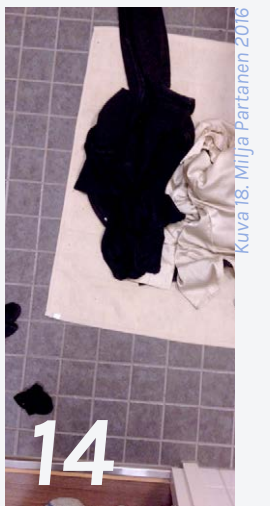
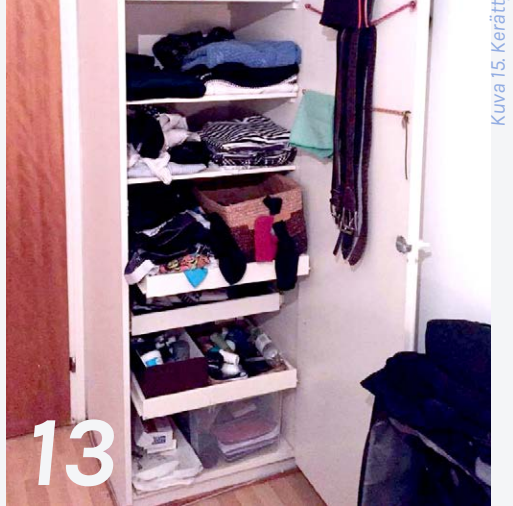
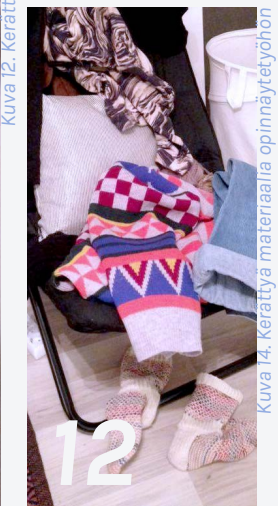
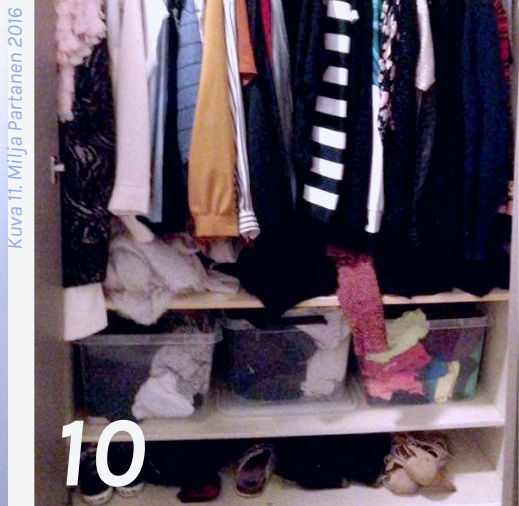
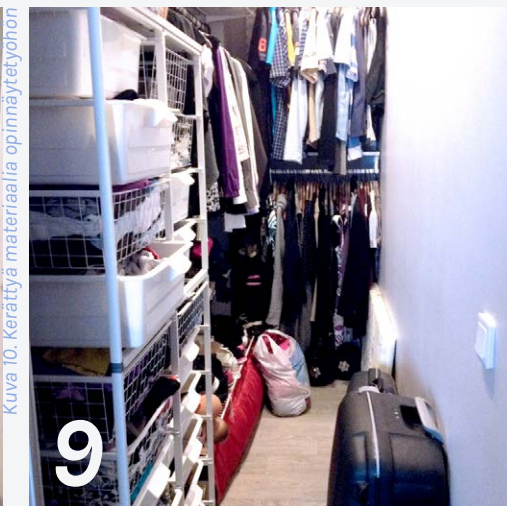
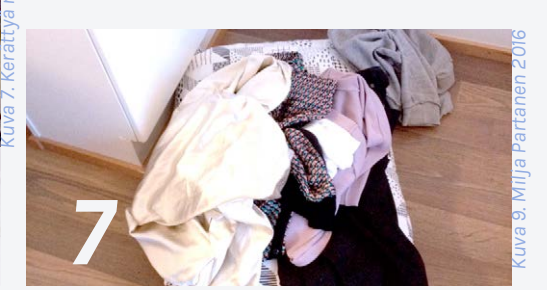
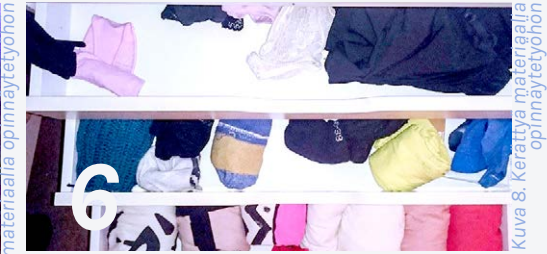
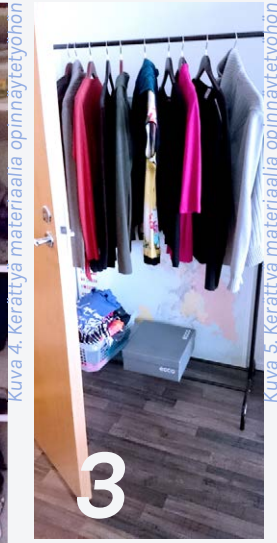
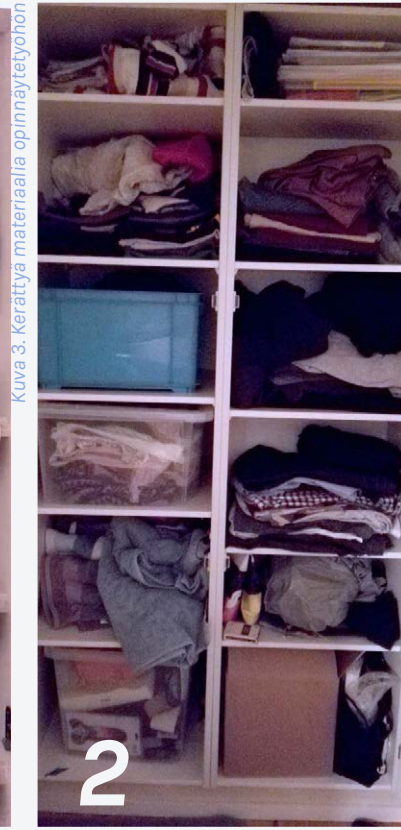
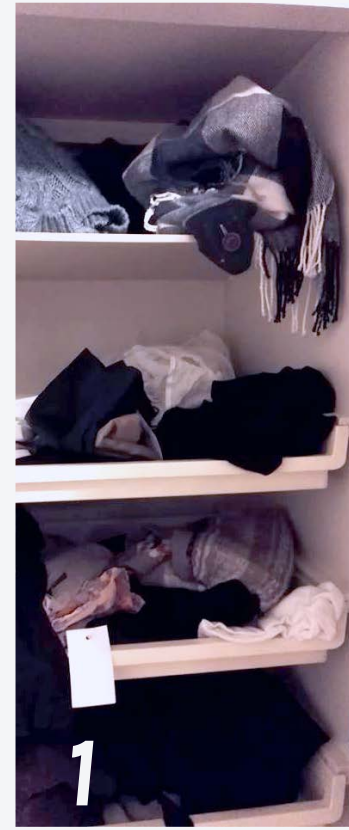
Pyysin Facebookin kautta kuvia tilanteista, miten vaatteita säilytetään oikeasti kotiympäristössä. Sain materiaalia viidestätoista kodista. Harmikseni tavoitin viestilläni lähinnä alle kolmekymppisiä, joten suurin osa kuvista on nuorten aikuisten kodeista, eikä siksi kata täysin havittelemaani kohderyhmää. Kuvamateriaalista nousee mielestäni hyvin esiin ennakkoon ajattelemiani pääpiirteitä säilytyksen ongelmakohtista ja siitä, kuinka vaikeaa järjestyksen ylläpito onkaan!

Kuvat havaintoineen ja ajatuksineen löytyvät seuraavalta sivulta.

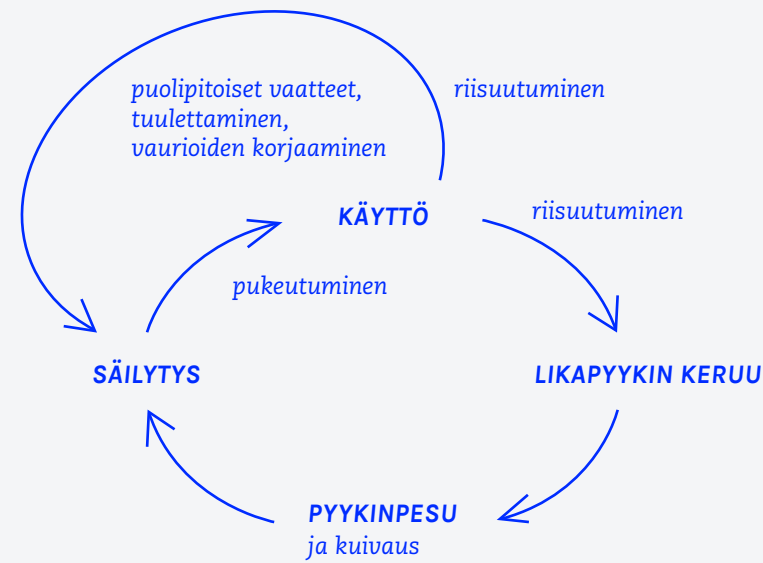
MATERIAALISTA SYNTYNEITÄ HAVAINTOJA:

- suurin osa vaatesäilytyksestä on vaatekaappeja (1, 2, 4, 5, 6, 10, 13)
- vaatteita ei välttämättä ole paljoa, mutta niiden järjestyksen ylläpitäminen on silti vaikeaa
- oli yllättävää, miten siistejä ja järjestettyjä joidenkin vaatekaapit lopulta olivat (2, 5, 6, 9, 13, 18)
- vaatteet täyttävät kaiken tarjolla olevan säilytystilan
- myös vaatekaapin ovia hyödynnetään säilytyksessä (4)
- hyllyille jää väistämättä tyhjää tilaa vaatteiden ollessa pinoissa (2, 5, 13)
- komeroissa näkyy paljon merkkejä siitä, että aikaisempi järjestys on sotkeutunut vaatteita pengottua (1, 2, 10)
- vaatteita säilytetään myös laatikoissa tai koreissa hyllytasolla, mutta ne eivät yleensä sovi hyllyjen mittoihin (2, 5, 13, 18)
- matalat vetolaatikat toimivat hyvin pienien vaateartikeleiden säilytyksessä, kaikki on nähtävissä (6)
- komerossa vaatetangon alla olevalle hyllylle on sullottu vaatteita (10)
- vaatehuonetta on hyödynnetty hyvin lattiasta kattoon, huomaa myös ritiläkorit, joita muussa materiaalissa ei jostain syystä näy (9)
- vaatekaapin sijaan (vähät) vaatteet ovat järjestettyinä seinälle seinäkoukkuihin (19)
- päältä riisuttuja ja jaloista potkittuja vaatteita jää lojumaan minne sattuu ympäri asuntoa, jopa lattialle (5, 7, 11, 12, 14, 16, 18)
- on tyypillistä, että puolipitoiset vaatteet lasketaan jollekin tasopinnalle (tuoli, arkku, lipasto), etenkin pehmeille asioille (matto, tyyny) myös lattian rajaan tai istuimille ja niiden selkämyksille (5, 7, 11, 12, 15, 16, 18)
- puolipitoisille vaatteille oli välillä myös niille erikseen varattuja tai vakiintuneempia säilytyspaikkoja (3, 5, 8, 12, 15)
- myös viikkaamista odottavia vaatteita saattaa kertyä epäjärjestykseksi asti (17)
- vaatekaappia käytetään usein muuhunkin kuin vaatteiden säilyttämiseen, esim. kodintekstiileille, hygienia- ja kosmetiikkatuotteille, toimistotarvikkeille, työkaluille ym. (2, 9, 13)

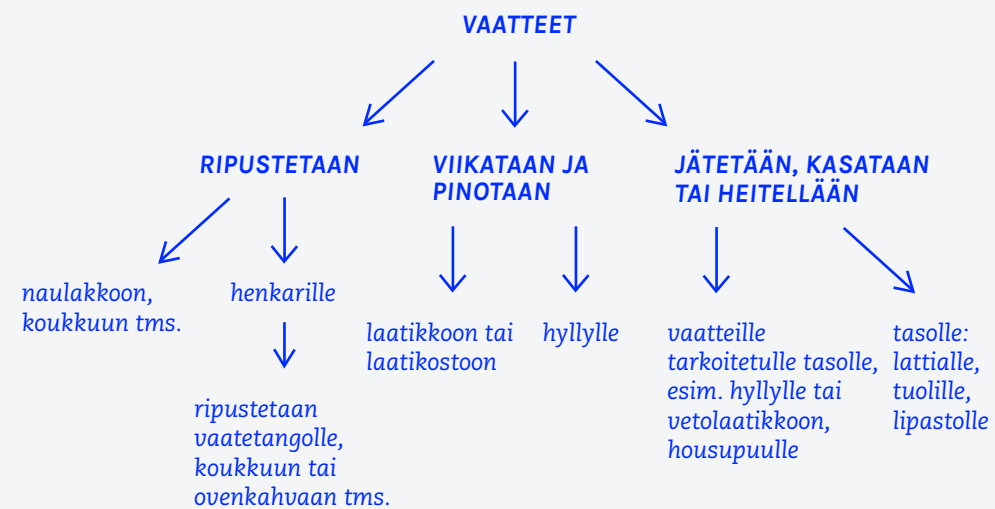
ESIMERKKIKUVIA VAATTEIDEN JÄRJESTYKSESTÄ SUOMALAISISTA KODEISTA

Pukeutumiseen ja vaatehuoltoon liittyviä työnkulun vaiheita.

Kaavio A. Milja Partanen 2016, mukailtu RT 93-10540, 1994

Vaatteiden säilyttämiseen laittamisen muotoja.

Kaavio B. Milja Partanen 2016

Kuvamateriaalia tutkittuani kuvittelin jo ymmärtäväni vaatesäilytyksen ongelmia sekä käyttötilanteita monipuolisesti. Todellisuudessa vaatteisiin ja pukeutumiseen liittyvä toiminta on kuitenkin laajempi kokonaisuus, kuin mitä ihmisiä sisältämättömistä kuvista tulee ilmi. Harmikseni en ehtinyt perehtyä syvemmin vaatteiden säilyttämisen, huollon ja pukeutumisen toiminnalliseen puoleen esimerkiksi kotivierailuiden ja dokumentoinnin avulla.

Etenkin riisuutumiseen ja pukeutumiseen liittyy paljon toimintaa, jota olisi ollut mukava dokumentoida suunnitteluprosessia varten. Puettaessa tai riisuttaessa on välillä haastavaa löytää paikka tavaroiden laskemiselle käsistä tai taskuista (puhelin, hiusharja, laukku, lasi jne.). Myös kotiasujen säilytystavat ja -paikat saattavat poiketa kiinnostavasti puolipitoisten vaatteiden säilytyksestä.

Riisuutuessa ongelmana on usein myös vaatteiden jääminen niille kuulumattomaan paikkaan. Osasyynä on se, että harva suunnittelee, mitä pitäisi välitulana puolipitoisille vaatteille niiden käyttökertojen välissä. Myös vaatteiden riisuminen kaukana säilytystiloista voi johtaa piittaamattomuuteen ja epäjärjestykseen.

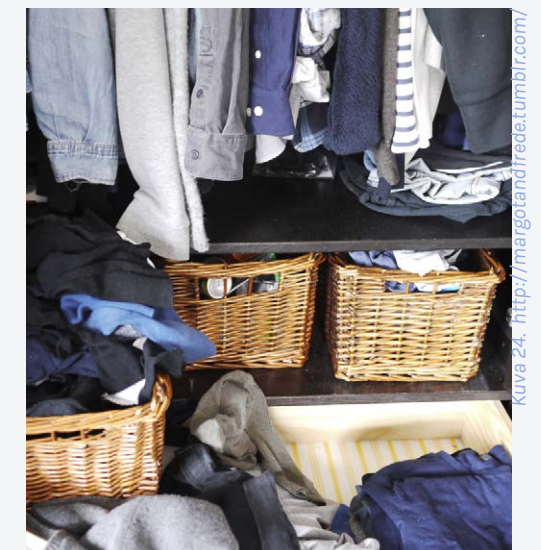
Kuva 22. <http://1.bp.blogspot.com/>

Vaatteet voi viikata myös pystysuuntaan laatikkoon, jolloin laatikoston sisällön näkee hyvin. Esimerkiksi KonMari-metodi ohjeistaa tekemään näin.

Kuva 23. Milja Partanen 2016

Kun vaate otetaan keskeltä pinkkaa, pino menee helposti sekaisin.

Kuva 24. <http://margotandfrede.tumblr.com/>

Erilaiset korit voivat toimia laatikoston tapaan komerossa. Ne ovat mukavia käyttää, sillä ulosvedettynä perimmäisimmätkin tavarat ovat helposti saatavilla.

2.3 SÄILYTTIMET

Ennen vaatteiden säilyttäminen keskittyi miesten pukujen säilytykseen. Erilaisia pukujen säilyttämisen välineitä olivat esimerkiksi matkavaatekaappi sekä vaatelineet. Vastaavia vaatelineitä eli lähinnä yhdelle asulle tarkoitettuja säilytymiä on nykymarkkinoillakin useita. Mielenkiintoista mekaniikkaa sisältäneitä matkavaatekaappeja ei enää ole.

Nykytarjonta on laajaa, mutta varsin perinteistä. Vaatteiden säilytykseen tarkoitettut kiintokalusteet voidaan karkeasti jakaa vaatekaappirunkoihin (ovilla, liukuovilla, verhoilla tai ilman ovia) sekä rungottomiin ratkaisuihin, kuten kiskokiinnitteisiin säilytysjärjestelmiin (Elfa, Ikea). Kiintokalusteet ovat pitkälle standardoituja, 600 mm leveyttä noudattavia ratkaisuja samantyyppisine hyllyineen, ritiläkoreineen ja vaatetankoineen.

Irtokalusteista erilaiset vaatekaapit, itseseisovat ritiläkorijärjestelmät, lipastot ja naulakot ovat perinteisiä tapoja säilyttää vaatteita. Vaatetangollisia säilytymiä on omilla jaloillaan seisovia rekkejä ja seinään tai kattoon kiinnitettäviä malleja. Joissakin on jopa peili. Myös piensäilytysratkaisut ovat suurimmalta osin tavanmukaisia.

Kuva 25. <http://www.ikea.com/>

Kuva 26. <http://netrauta.fi/>

Kuva 28. <http://www.turbosquid.com/>

Kuva 29. <http://www.fotoagent.dk/>

Kuva 33. <http://www.murame.com/>

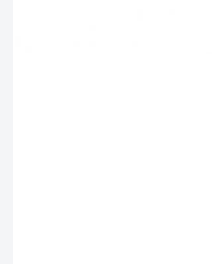
Kuva 30. <http://www.muji.eu/>

Kuva 31. <https://www.granit.com/>

Kuva 32. <http://www.ikea.com/fi/>

Kuva 34. <http://files.hay.dk/>

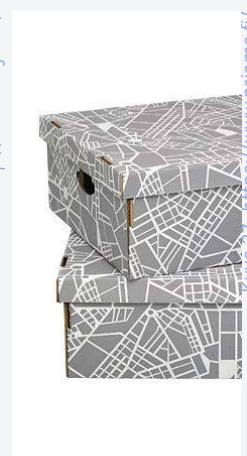
Kuva 35. <https://www.vekenkaluste.fi/>

Kuva 36. <http://www.muji.net/>

Kuva 37. <https://www.prisma.fi/>

Kuva 37. <https://www.prisma.fi/>

TAVANOMAISTA TARJONTAA VAATTEIDEN SÄILYTTÄMISEEN

Eteissäilytyksen tyypilliset ratkaisut ovat alkaneet yleistyä muidenkin kuin ulkovaatteiden säilyttämisessä. Eteiskalusteille tyypillistä kompaktiutta on esimerkiksi hyödynnetty pienissä asunnoissa onnistuneesti perinteisemmän vaatesäilytyksen korvaajana.

Perinteisten ratkaisujen ja eteiskalusteiden rinnalle on vähitellen tullut erilaisia vaihtoehtoja, joista osa pyrkii vastaamaan puolipitoistenkin vaatteiden säilytystarpeisiin. Kalusteista moni toimii ihmiselle luontaisia käyttäytymistapoja hyödyntäen, eli vaatteet voi joko ripustaa, heittää tai laskea kalusteelle. Kuitenkaan kalusteita, joissa perinteiset ratkaisut sulavasti yhdistyisivät kokeellisempiin ja uudempiin säilytyksen tapoihin, ei pahemmin löydy markkinoilta.

Kuva 44. <http://www.roberope.com/en/>

Kuva 38. <http://www.dwell.com/>

Kuva 39. <https://www.moormann.de/en/>

Kuva 40. <http://cargocollective.com/>

Kuva 41. <http://www.standaard.be/>

Kuva 42. <http://dezeen.com/>

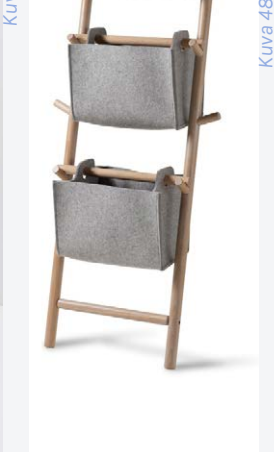
Kuva 43. <http://www.artnau.com/>

Kuva 45. <https://s-media-cache-ak0.primimg.com/>

Kuva 47. <https://www.behance.net/>

Kuva 48. <http://loikotecdn.geniem.com/>

KOKEELLISEMPIÄ, MUTTA LUONTAISIA VAATESÄILYTYS-KALUSTEITA

2.4 KEHITYSTARPEET

Vaatesäilytyksessä suurimman ongelman tuntuvat muodostavan käytössä olleet, puolipitoiset vaatteet. Ratkaisuja ongelmaan ovat lähinnä naulakot, tuolit ja yhdelle asulle tarkoitettut vaatelaineet. Puolipitoisten vaatteiden suurin haaste lienee kuitenkin syvälle juurtunut tapa jättää riisutut vaatteet sille paikalleen. Toisaalta tähän voi vaikuttaa myös se, ettei puolipitoisten vaatteiden säilyttämistä ole ajateltu tai järjestetty. Kehitettävää voisi olla myös se, miten vaatteiden läjiintymisestä saisi mielekkäämmän näköistä.

MUITA KEHITYSTARPEITA:

- vaatteiden löytämisen helpottaminen, esim. avosäilytys, jotta on myös kartalla kaikesta omistamastaan
- vaatteiden säilytys selkeästi kategorioittain järjestyksen helpottamiseksi ja ajan säästämiseksi
- vaatteiden säilyttäminen kompaktisti
- kaluste kannustaa löytämään uusia asuyhdistelmiä; analoginen tai digitaalinen apu yhdistelyyn
- vaatteet kauniisti esille
- järjestämisen helpottaminen esimerkiksi kannustaen mahdollisimman vähiin toimiin
- käyttäjälle tyypillisen säilyttämisen (ja tietynlaisen epäjärjestyksen) salliminen erilaisin ratkaisuin
- vaatteiden sullomisen ja rypistymisen ehkäiseminen
- säilytyksen muunneltavuus
- vaatemäärien erojen huomioiminen
- vaatetangon liiallisen täyttymisen ehkäiseminen
- toimivat hyllysyvytydet ja -leveydet vaatepinoille
- kannustaminen mataliin vaatepinoihin lyhyin hyllyvälein, ettei pinot näyttäisi niin epäsiisteiltä
- pinottavien vaatteiden minimointi
- likapyykin säilytys osana kalustetta
- vaatehuolto mielekkäämmäksi
- kalusteessa paikka vaatteiden huoltovälineille, kuten vaateharjoille, nypynpoistajalle, ompelutarvikkeille ym.
- kannustaminen vaatteiden tuulettamiseen esim. siirrettävillä ratkaisulla
- kalusteessa paikka, jossa mahdollista tarkistaa vaateen kunto (tarvitseeko tuuletusta, tahrannoistoa, pesua tai parsimista)
- vaatteille viikkaustaso
- sesongin ulkopuolisten vaatteiden säilytys käytössä olevien kanssa
- laskutaso pienesineille pukeutumisen- ja riisumistilanteisiin
- istuintaso pukeutumisen helpottamiseksi
- jokin, josta ottaa tukea pukeutuessa
- ratkaisu erilaisten henkareiden epäesteettisyyteen
- peili osana kalustetta
- erillinen paikka tyhjille henkareille
- siivoamisen helpottaminen
- valaistus keskeisessä roolissa kalusteessa

3 XS-ajattelu ja –asuminen

3.1 NYKYILMIÖISTÄ

VAIKUTTAMINEN

Sosiaalisen median kautta mielipiteet ja elämäntavat ovat yhä enemmän esillä, kun kuka tahansa saa äänensä helposti kuuluviin. Elämä nähdään itsensäkehittämissu- projektina, jossa elämänlaatua parannetaan esimerkiksi erilaisin elämäntaparemontein. Sosiaalisen median myötä vastakkainasettelukin on lisääntynyt. Kaikille aatteille tuntuu löytyvän kyseenalaistajansa ja vastustajansa, vaikka toisaalta monet ihmiset ovat yhä suvaitsevampia.

Kyseenalaistaminen liittyy ilmiönä myös yhteis- kunnallisiin epäkohtiin ja ongelmiin. Monet tuntevat epäluuloa yhteiskunnallisia päätöksiä kohtaan. Poliittisiin järjestelmiin vaikuttaminen tuntuu kuitenkin hankalalta, minkä vuoksi vaikuttaminen kohdistuu lähinnä oman elämän remontoimiseen, sillä se tuntuu hallittavammalta ja konkreettisemmältä keinolta vaikuttaa valinnoillaan ja teoillaan edes johonkin (Karja 2014, 31). On selvää, että yhteiskunnan tilanne vaikuttaa halukkuuteemme tehdä omalta osaltamme jotakin. Se voi olla vaikkapa tiedosta- vampaa ja valistuneempaa kuluttamista.

KULUTUSKULTTUURI

Politiikkaa, mediaa ja markkinointia myöten nyky-yhteiskun- tamme on orientoitunut talouskasvuun ja kuluttamiseen. Kuluttaminen on iskostettu syvälle kulttuuriimme. Lama-ai- kanakin kuluttajia käsketään ostoksille, jotta kansantalous saataisiin taas kuntoon.

Kuluttamista kasvatetaan myymällä uutuudenvie- hätystä, luomalla keinotekoisia tarpeita ja heikentämällä käyttöesineiden laatua, kestävyyttä ja korjattavuutta. Nopea tavarankierto kertoo kykenemättömyydestä muodostaa selkeää kuvaa omista tarpeista. On yhä vaikeampaa erottaa, mitä haluaa ja mitä haluaa haluavansa. (Harni 2010, 17)

Aikamme alituinen tavarakierto kertoo pirstaloitu- neesta maailmasta, jossa on vaikea ymmärtää millainen on ja mitä todella tarvitsee. Paineita kuluttamiseen tulee kaikkialta, myös median ja mainonnan kautta. Uutta ostetaan varsinkin sosiaalisista lähtökohdista. Hankinnoilla voi joko erottautua muista tai puolestaan osoittaa kuuluvansa joukkoon. Ihmisellä on tarve kuulua omaan sosiaaliseen ryhmäänsä ja lisäksi tapa verrata itseään muihin. Vertailu johtaa valitettavan helposti kilpavarusteluun ja ylimääräiseen kuluttamiseen. Kaiken kuuluisi olla vähintään uudempaa ja suurempaa kuin naapu- rilla.

Ihminen ostaa sellaisia tuotteita ja palveluita, millaisia hän haluaisi unelmaminäänään kuluttaa. Itsensä päivittä- minen taas ”paremmaksi” versioksi uusien tavaroin voi tuntua voimaannuttavalta, uudelta alulta, josta voi alkaa elämään haluamansalaista elämää. Vaarana on kuitenkin yrittää hakea ostoksilla hyvää oloa myös tyhjyydentunteeseen tai tyyty- mättömyyteen, mitä ei pysty täyttämään materiaa haalimalla. Ihmisethän lakkaisivat kuluttamasta mikäli tavaralla todella saavuttaisi tyytyväisyyden elämään.

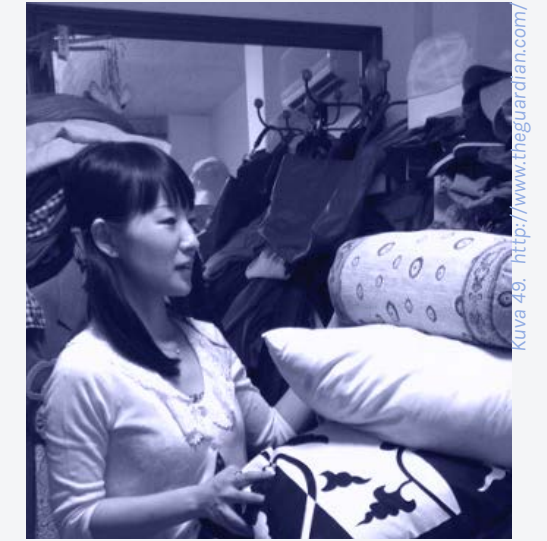
KERTAKÄYTTÖKULTTUURI

Kuluttaminen on noussut viime vuosikymmeninä aivan uudelle tasolle – voimme puhua jo kertakäyttökulttuurista. Suomalainen kulutti vuonna 2012 noin puolet enemmän kuin vuonna 1985 (Tilastokeskus 2014). Tavaraa ostetaan yhä välinpitämättömimmin ja kevyemmin perustein. Enää ei ole kovin epätavallista lähteä ostoksille vain, jotta välttäisi etsimästä tavarahan kotoaan, tai pakoillakseen pyykinpesu-urakkaa.

Kertakäyttöisyys kasvattaa liikevaihtoa ja kauppa käy, kun kuluttajalle ei tavarahan yhdentekevyyden, halpuuden tai helpon korvattavuuden vuoksi kehity tuotteeseen henkilökohtaista suhdetta. Tunnesidettä tavarahan heikentää sekin, ettei tuotteen valmistuksesta kerrota mitään. Ostospäätöstä ei edistäisi tieto tehtaiden puutteellisista työoloista tai ympäristöhaitoista. (Ojala 2009, 27-28)

Harva yritys antaa tietoa tuotannostaan, sillä se ei todennäköisesti kestäisi päivänvaloa. Läpinäkyvä tuotantoketju auttaisi kuitenkin kuluttajaa arvioimaan, täyttääkö tuote oikeasti hänen kriteerinsä. Kalliskaan hinta ei nykyään takaa tuotteen laatua tai työntekijöille asianmukaisia työolosuhteita.

Koska ostoksiin ja tavaroihin ei olla valmiita sitoutumaan, tavarahan ei muodostu henkilökohtaista suhdetta. Halpa hinta ja heikko laatu oikeuttavat ajattelemaan tuotteen olevan helposti korvattavissa uudella. Tuotteiden edullisuuden takia myös korjaamiskulttuuri on oikeastaan hävinnyt. Tavarahan tuntuessa merkityksettömältä, ei sen eteen halua nähdä vaivaa. Uuden hankkiminen on korjaamista vaivattomampaa ja edullisempaa.

Ammattijärjestäjiin turvaudutaan yhä enemmän. Marie Kondo asiakkaansa kotona.

JÄRJESTÄMISEN JA ORGANISOINNIN KULTTUURI

Kulutuksen kasvaessa jatkuvasti ihmiset kaipaavat yhä enemmän neuvoja siihen, miten tavarakaoksen saisi kuriin ja hallintaan. Etenkin Yhdysvalloissa on havaittavissa erityinen järjestämiseen ja organisointiin keskittyvä ilmiö. Järjestämisen kulttuuriin liittyy myös kasvanut ammattijärjestäjien toiminta. Yhä useampi tarvitsee myös ulkopuolisen apua tavaroiden hallintaan. Eniten ilmiöön kuitenkin törmää ehkä blogeissa ja keskustelupalstoilla sekä tavarataloissa. Netissä jaetaan nykyään hyvin paljon erilaisia ratkaisuja liittyen tavaroiden organisoimiseen, etenkin tee-se-itse-hengessä. Myös tietyille tavaroille suunniteltuja säilyttämiä on markkinoilla yhä enemmän. Järjestämisestä on tullut bisnestä.

Internetissä jaetaan mitä erilaisimpia ratkaisuja tavarahanpaljouden selättämiseen. Tässä ratkaisu 24 topin säilyttämiseen.

Kuva si: <http://www.saanejajaeli.com>

Yhä useampi on tarkka hankinnoistaan ja haluaa kuluttaa astetta kestävämpiä ja eettisempiä tuotteita. Saana ja Olli on muotoilubrändinä hyvä esimerkki siitä, miten kuluttaja ja suunnittelijat voivat kohdata läpinäkyvyydellä ja aitoudella.

ELÄMÄNTAPALIIKKEET JA KULUTUSKRIITTISYYS

Viimeaikoina kestävämpään ja nopeatahtiseen kuluttamiseen on alettu suhtautua yhä epäilevämmiin. Huoli kulutuksen ympäristövaikutuksista, yhteiskunnan tilasta ja toimintamalleista sekä yltäkylläisyydestä on kasvanut samalla kun tietoa vaihtoehtoisista tavoista elää ja kuluttaa löytyy yhä enemmän. Nuukailu ja ympäristöstä välittäminen on yhä useammasta tavoiteltavan arvoista.

Erilaiset slow-liikkeet ovat ehkä kokeneet jo huippunsa aiemmin 2000-luvulla, mutta ne koskettavat ajatusmaailmaltaan yhä edelleen. Downshiftauksessa pysähdytään pohtimaan, mitkä asiat ovat merkityksellisiä, hyvinvointia lisääviä tekijöitä suorituskeskeisyyden, rahan-tavoittelun ja statuksen sijasta (Karja 2014, 30). Hidastamista ja leppoistamista on monenlaista, kokonaisvaltaisempaa ja rajatumpaa. Tärkeintä on kuitenkin vain ymmärtää, että monet hakevat henkilökohtaisia ja vaihtoehtoisia ratkaisuja kulutuskeskeisen yhteiskuntamme tilalle.

Hidastamisen sijaan puhuisin mieluummin yleisestä asenteenmuutoksesta kohti kulutuskriittisempää ja merkityksellisyyttä hakevaa elämäntyyliä. Esimerkiksi nuorten aikuisten on havaittu muuttaneen

kulutustapojaan; ostetaan vähemmän ja vähän kalliimpaa, mutta eettisiä, ympäristöystävällisiä ja kestävästi kehityksen mukaisia tuotteita (Päivänen 2015). Tietynlainen tavaroilla hifistely tuntuu tulleen jäädäkseen, tosin haluttavat tuotteet ovat yhä eettisempiä ja kestävämpiä.

Kulutushysteria on kääntymässä apatiaksi yhä useamman ajatellessa ostosten tekemisen olevan vaivalloista ja toisinaan myös huonoa omatuntoa tuovaa (Päivänen 2015). Huonoa omatuntoa tunnetaan esimerkiksi heräteostoksista tai epäeettisistä hankinnoista. Ympäristöä kuluttavaa ja epäeettistä tuhlaamista on alettu hävetä samalla tavalla kuin ylellisyystuotteiden kuluttamista (Päivänen 2015). Pröystäily ostoksilla tuntuu monista yhä epäkorrektimmalta. Ihmisillä on tarve kuluttaa yhä eettisemmin, sillä kukaan ei halua leimautua vastuuttomaksi.

Trendianalyttikko Susanna Björklundin (2016) mukaan Guilt Free Consumption (suom. syyllisyydentuntoa tuottamaton kulutus) on yksi nykypäivän tavoista toimia kuluttajana. GFC:n ajatuksena on omalähtöisesti ostaa vain omien arvojen mukaisia tuotteita ja palveluita, jolloin aktiivisesti vastuullisempia valintoja tekemällä välttää ostoksista aiheutuvaa huonoa omatuntoa. Omalla kuluttamisella halutaan ottaa yhä enemmän kantaa, mikä liittyy myös GFC:hen. On syntynyt kulttuuri painostaa yrityksiä toimimaan kestävämmiin, joko vaatimalla tietoa tuotantoketjun eri vaiheiden eettisyydestä, tai tukemalla vain omien arvojen mukaisia yrityksiä.

Pienasuntoja esitellään paljon netissä. Kuvassa 13 m² asunto.

Aasiassa asutaan yhä ahtaammin. Kuva Hong Kongista oli osa Society for Community Organizationin kampanjaa.

3.2 PIENEN TILAN PROBLEMATIIKASTA

Nykytrendeihin länsimaissa liittyy kulutuskriittisyyteen kuuluva downsizing-ilmiö (suom. pienentäminen). Ajatuksena on oman tilantarpeen uudelleenajattelu sekä aiempaa pienemmässä asunnossa asuminen. Pienempi asunto vaatii ajallisesti ja rahallisesti vähemmän ponnisteluja. Siivoaminen käy ripeämmin. Lisäksi tilan kalustaminen ja asuinkustannukset tulevat edullisemmiksi. Pienempään asuntoon muutetaan kaupungistumisen ja asuinkustannusten rajun kasvun vuoksi. Yhä useampi asuu yksin ja koittaa säästää asumiskuluissaan. Toiset perustelevat pienesti asumisensa osin ympäristösyin.

Kompaktisti asumiseen liittyykin usein ajatus, että kotia laajennetaan omien seinien ulkopuolelle. Kaupungista on tullut asukkaiden toinen olohuone, jota hyödynnetään monipuolisesti ja kollektiivisesti ajanviettopaikkana. Tästä kertoo kaupunkikulttuuritapahtumien saama laaja huomio.

Pienasuminen on ilmiönä alkanut levitä myös Suomeen. Suomalaisista jopa 80 prosenttia asuu yksin tai kaksin (Massinen 2015), mikä ajaa monet asumaan yhä ahtaammin asuinkuluissa säästääkseen. Pienasumisen hankkeita on yhä enemmän, vaikka ratkaisujen sovittaminen rakennusmääräyksiin saattaa olla edelleen haastavaa. Väljille omakotitonteille on kuitenkin alettu kaivata asuinkantaa tiivistäviä ratkaisuja. Erilaisia pientalomalleja tavanomaisemmista erillistaloista aina konttikoteihin on tarjolla yhä enemmän. Pienkotirakentamisessa houkuttelevaa on edullisemmat rakennuskustannukset.

Nk. minikodit tai -asunnot ovat pienasumisessa tuorempi ilmiö. Ne ovat tyyppillisimmillään noin 10-15 neliön tilaihmeitä (Karismo 2014). Asunnoissa neliöt ovat hyödynnettyinä erittäin tehokkaasti, mutta silti tinkimättä henkilökohtaisista perusmukavuuksista.

Pieneen tilaan liittyvät haasteet ovat kärjistyneet etenkin Aasian maissa, missä väestö joutuu asumaan todella tiiviisti. Asuinpinta-alaa saattaa olla useamman hengen kodissa alle kymmenen neliötä. Kaupungistuminen ja väestönkasvu voivat ajaa meidätkin vähitellen samankaltaiseen tilanteeseen, jolloin viimeistään joudumme miettimään, mikä on itselle olennaista säilyttääksemme mielekkään elämäntavan.

Pienikokoinen asunto vaatii lähempää omien tapojen tarkastelua, jotta tarpeet tulisivat todella huomioituksi. On sanomattakin selvää, että pieneen tilaan ei mahdu samalla tavalla välineitä ja tavaroita jokaiseen mahdolliseen toimeen ja tarpeeseen kuin nykystandardien kokoiseen asuntoon.

3.3 MINIMALISMI IHANTEENA

Kulutuskriittisyyden kasvaessa yhä useampi tuntuu turhautuvan itse aiheuttamaansa tavarakaakseen, epäjärjestykseen ja tavaroiden etsimisen vaivalloisuuteen. Omaisuuden kartuttamisen merkityksiä punnitaan yhä enemmän. Tuoko omaisuus todella iloa vai viekö se vain voimia?

Lähtökohtaisesti moni päätyy tavaramäärän keskellä vain järjestelemään ja säilyttämään kaiken taas hieman järkevämmin. Valitettavasti organisoimisenkin jälkeen järjestyksen ylläpitäminen on työlästä ja aikaa vievää. Edelleen varasto- ja säilytystilat niin kodin kuin vapaa-ajan ympäristössä täyttyvät tavarasta – jopa niin, että joudutaan turvautumaan myös vuokrattuihin varastotiloihin. Säilytystilaa tarvittaisiin kuitenkin paljon vähemmän, jos ongelma ratkaistaisiin järjestämisen ja varastoimisen sijaan karsimalla turhaa tavaraa.

Minimalismi on välitön ratkaisu vähentää omistamiseen liittyviä hankaluuksia ja rasitteita. Minimalisti Leo Babauta (ei julkaisuvuotta A) kuvailee sen olevan keino irtautua aikakautemme kohtuuttomuudesta ja merkityksettömyydestä. Tämä ajatusmaailma tuntuu kiinnostavan

yhä useampia, sillä internetin keskustelupalstat ja blogit tuntuvat täyttyvän kysymyksistä ja neuvoista, kuinka elämäänsä voi järkeistää minimalismin avulla. Keskustelua ovat myös viime vuosina herättäneet Tavarataivas-dokumentti ja KonMari-metodi, jotka herättävät ajatuksia tavarasuhteesta, minimalismin periaatteista ja elämän uudelleenjärjestämisestä.

MINIMALISMI

Minimalismi on itselle olennaiseen ja välttämättömimpään keskittymistä. Tarkoituksena on luopua itselle toissijaisista ärsykeistä ja tarpeettomasta tavarasta, jolloin on mahdollista keskittyä ja nauttia kokonaisvaltaisemmin itselle merkityksellisistä asioista. Ajattelumallin mm. koetaan vapauttavan aikaa omaan hyvinvointiin, kuten rakkaiden ihmisten kanssa olemiseen, luovuuteen ja itselle iloa tuottavien asioiden tekemiseen (Babauta ei julkaisuvuotta B). Minimalismissa etsitään omaa, henkilökohtaista ja hyvältä tuntuvaa minimiä, eli vastausta siihen, paljonko omistamastaan voisi todellisuudessa vähentää sen silti hankaloittamatta itselle normaalia elämää. Omistamalla

vähemmän tavaraa muistaa paremmin, mitä omistaa, mihin tavaransa on jättänyt, ja kuinka usein mitäkin tarvitsee. Mikään ei hautaudu ja unohdu kaappeihin.

Gea Karjan (2014, 31) mukaan minimalismin kautta visuaalisesti selkeytyneempi ympäristö rauhoittaa mieltä, kun katse ei enää vaellakaan mihinkään turhaan tai tarkoituksettomaan. Mieli kevenee ja stressi hälvenee, kun voi keskittyä olennaiseen. Minimalismia voisi myös kutsua tarkoituksenmukaistamiseksi, yksinkertaistamiseksi tai isosti elämiseksi vähemmällä tavaralla.

VALVEUTUMINEN

Minimalismiin pyrkivän ajattelun kautta omaisuuteensa alkaa väistämättä kiinnittää enemmän huomiota kuin ennen. Jatkuvamman käytön myötä tavarahan muodostuu vahvempi tunneside, jolloin omaisuuden myös haluaa olevan pitkäikäistä ja siitä pitää paremmin huolta. Minimalismi toimii usein tietynlaisena lähtölaukauksena valveutumislle, joka muuttaa tavarasuhteiden lisäksi myös kulutuskäyttäytymistä. Esimerkiksi tuotteen kestävyys, eettisyys tai ekologisuus nousee ohjaavaksi tekijäksi kulutusvalinnoissa. Kuluttaminen saattaa radikaalisti vähentyä, koska siten säästyy ympäristövaikutusten ja eettisyyden selvittämisen sekä vertailun vaivalta.

Patagonia on onnistunut luomaan vannoutuneen kuluttajaryhmän tuotteilleen. Yritys tuottaa kestäviä vaatteita ja varusteita läpinäkyvästi ja eettisesti, luontoa kunnioittaen.

TAVARAN VÄHENTÄMISEN PROSESSI

Haastavinta minimalismiin vahvasti liittyvässä tavarosta luopumisessa on aloittaminen. Ihmiset tiedostavat tavaroihinsa kohdistuvat tunnesiteet ja niiden katkomisen vaikeuden, eivätkä siksi ole valmiita aloittamaan tavaroiden läpikäymistä, saati niistä luopumista (Karja 2014, 25). Se, miltä luopuminen lopulta tuntuu, on sidonnaista tavarahan luodun tunnesiteen tasoon. Tunnesidettä voimistaa ja luopumista vaikeuttaa esimerkiksi se, että tavarahan hankkimiseen on satsannut paljon – on esine sitten arvokas, harvinainen tai vain pitkään etsitty (Ojala 2009, 28-29). Tavara voi olla arvokas myös muista syistä, kuten siihen liittyvistä muistoista tai sen ollessa lahja. Menetyksen tunnetta voi kuitenkin helpottaa esimerkiksi siirtämällä poisheitettävän tavarahan hetkeksi katseilta piiloon unohduksiin.

Radikaali ja nopea tavarastaluopumisprosessi ja elämänmuutos eivät sovi kaikille, vaikka internet on täynnä tämänkaltaisia tarinoita. Omien tavaroiden läpikäyminen, karsiminen, kierrättäminen ja uudelleenjärjestäminen on työlästä ja aikaa vievää. Inventaarioon liittyy usein myös pelko siitä, että vahingossa heittäisi pois jotain hyödyllistä. Ihmisellä on luontainen tarve varautua tulevaisuuteen mahdollisimman hyvin – myös vaatteilla ja tavaroilla, joille on käyttöä vain tietyissä erikoistilanteissa. Omavaraisuus on yhä yhteiskuntamme ihanne. Monia tavaroita ei tarvitsisi omistaa ilman niihin liittyviä sosiaalisia paineita (Luukkaisen mukaan, Berner 2013). Kulttuurissamme on edelleen jotenkin noloa, jos omasta takaa ei löydy tarvikkeita asioista suoriutumiseen, vaan joutuu turvautumaan täysin toisten apuun. Tämä on myös syy siihen, miksi lainapalveluiden yleistyttyäkin ne eivät ole enemmistön suosiossa. Omistamista pidetään edelleen vaihtoehtoisempia keinoja

(kuten yhteisomistusta tai lainaamista) turvallisempina ja hyväksytympänä tapana.

Mikä sitten on välttämätöntä ja tarpeellista? Välttämättömiä hengissä pysymiseen tarvittavien tavaroiden lisäksi ovat tavarat, joiden kautta voi olla kunnioitettu kulttuurinsa ja sosiaalisen ryhmänsä jäsen. Hengissä selviämisen ohella ihmisellä on perustavanlaatuinen tarve kuulua joukkoon. Tarpeellisen ja tarpeettoman raja on kuitenkin hyvin häilyvä ja henkilökohtainen. Ja monesti se on vaikeasti erotettavissa. Ongelmallista on etenkin tapamme sekoittaa tarpeet ja halut toisiinsa. Perustelemme monesti heräteostokset niiden tarpeellisuudella, koska turhalla kuulostavaa kuluttamista on alettu ylenkatsoa ja pitää sosiaalisesti epäkorrektina. Kukaan ei voi kuitenkaan enää väittää, että länsimaisessa hyvinvointikulttuurissa ostettaisiin tarpeeseen. Välttämätön on jo lähes saavutettu asunnolla, sängyllä ja puhtailla vaatteilla.

Lopulta voimme vain miettiä, onko meillä tulevaisuudessa enää edes tarvetta säilytykselle. Yhä useampi tuntuu olevan halukas luopumaan ylimääräisestä omaisuudestaan. Vaikka kaikki eivät ajatusta viekään kovin pitkälle, kehitysuunta näyttää selvältä. Jos kohtuullisuuden ihannointi lisääntyy ja monet kulutusshyödykkeet voidaan digitalisoida, voi tulevaisuudessa todella olla enää hyvin vähän säilytystä kaipaavaa tavaraa.

3.4 MINIMALISMI OSANA PUKEUTUMISTA

FAST FASHION -ONGELMA

Kulutusyhteiskunnan ongelmat kulmineituvat vaateteollisuuteen ja tapaamme kuluttaa vaatteita. Vaatteiden massatuotanto, taloudellinen hyvinvointi ja ihmisen hyväksynnän tarve ovat luoneet yhä pahenevan vaatteiden kulutuskulttuurin. Vaatekaappimme tursuavat päälle-pantavaa, mutta käytämme vaatteistamme yleensä vain murto-osaa.

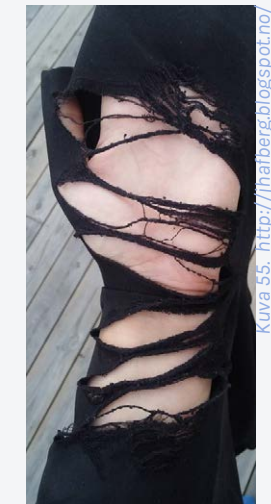
Kaikkialle levittäytyneellä pikamuodilla (eng. fast fashion) on ollut vaikutuksensa, ja tuemme koneistoa yhä edelleen ostamalla halpaketjujen vaatteita. Pikamuodissa ongelmallista on tuotteiden edullisuus ja laajuus, jolla halpavaatteita tuotetaan – yleensä vastuuttomasti. Vaatteiden hinnat ovat laskeneet noin 40 prosenttia viidesätoista vuodessa (Saramäki 2014, 129). Ja jotta vaatteet voidaan myydä muutamalla eurolla, valmistuskustannuksissa on jouduttu karsimaan kaikesta mahdollisesta aina materiaalien laadusta ja ompelujäljestä työolosuhteisiin. Huonolaatuisuus johtaa yhä kiihtyvämpään kuluttamisen kierteeseen, kun vaatteet eivät yksinkertaisesti kestä

käyttöä, vaan hajoavat. Halvan vaateen menetys ei tunnu suurelta ja uusi vaate on helppo hankkia. Tämä toimintamalli on kuitenkin vastuuton.

Kansainvälistymisen ja internetin myötä monet nuoret ovat alkaneet ihannoimaan kuluttamista. Viimeisen parinkymmenen vuoden aikana kulutuksen muutokset ovat olleet merkittäviä. Esimerkiksi nuorten aikuisten omistamien vaatteiden määrä on lähes kaksinkertaistunut (Aalto 2014). Monet suomalaiset elävät ristiriitaisessa tilanteessa globaalien kulutuskulttuurin kannustaessa panostamaan omaan ulkonäköön, kun samalla ulkonäköön kuluttaminen on sosiaalisesti paheksuttavaa vieläkin kulttuurissamme vallitsevan moraalien vuoksi (Outi Sarpilan mukaan, Turun yliopisto 2013). Vaikka vaatteiden määrän räjähtäminen ei kosketa samalla tavalla kaikkia ikäryhmiä Suomessa, ongelma on kuitenkin olemassa.

“Liikkeisiimme saapuu uusia vaatteita lähes päivittäin.”

– H&M:n toimitusjohtaja
Karl-Johan Persson
(Mahlmeister 2015)

Halpavaateketjusta ostetut housut 42 päivän käytön jälkeen (Hafberg 2015).

MINIMALISMIN PERIAATTEET PUKEUTUMISESSA

Monen mielestä ihanteellista varmaan olisi se, että vaatteita omistaisi vain tarpeeseen. Jokainen aamu voisi alkaa rauhallisesti, kun yhdellä silmäyksellä näkisi jo kaikki pukeutumisasihtoehtonsa. Objektiiivisesti ajatellen tarvitsimme hyvin vähän vaatteita selvitäksemme sosiaalisesti arki- ja juhlatilanteista.

Asennemuutokset kestävää kehitystä ja vastuullisuutta kohti ovat nähtävissä myös pukeutumisessa. Björklundin (2016) mukaan etenkin eettisyydestä on tullut lisäarvo vaatetta ostaessa. Halpavaatetuotanto on saanut kyseenalaisen maineen ja ihmiset haluavat ostaa vastuullista elämäntapaa, eivät irralliselta tuntuvia vaatekappaleita. Laatuun panostaessa tulee monesti myös ostettua vähemmän ja harkitummin.

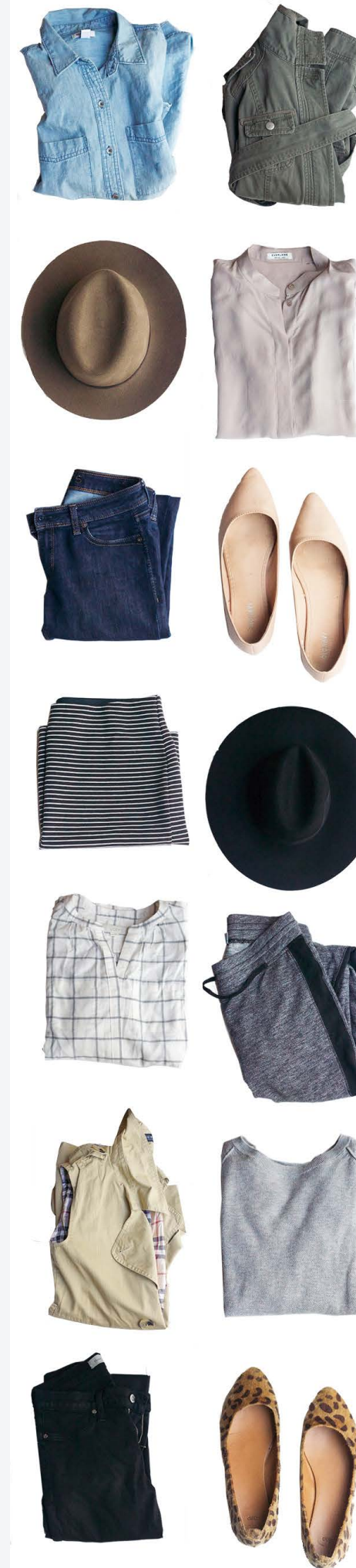
Minimalismi ei sinänsä pyri järkeistämään omaa vaatekaappia, vaan ennemmin kannustaa käyttämään ja omistamaan vain vaatteita, joissa todella viihtyy ja jotka ovat oman maun mukaisia. Minimalistisen vaatekaapin perimmäisin tarkoitus on tehdä käyttäjänsä tyytyväiseksi. Vaatekaapissa tulisi olla vain vaatteet, jotka sieltä toivoo löytävänsä – omaan tyyliin, olemukseen ja tarpeisiin sopiva

kokoelma – eikä muuta (Saramäki 2014, 86). Ajatuksena on karsia pois päiväjärjestyksestä itselle turhat vaatteet, antaen silti tilaa omalle tyylille ja identiteetille.

On monia syitä, miksi minimalistiselle ajattelulle ei tunnuta olevan vielä valmiita. Perimmäisimpiä syitä vaatteiden hamstraamiselle lienee epävarmuus omasta tyylistä sekä osaamattomuus yhdistellä olemassa olevia vaatteita keskenään (Björklund 2016). Vaatteita halutaan omistaa paljon, jotta asuista olisi helppo tehdä erilaisia. Kaikilla ei tunnu olevan tarpeeksi mielikuvitusta vaateyhdistelmien luomiseen. Saramäen (2014, 115) mielestä vaatteita ei kuitenkaan tulisi olla vaatekaapissa kerrallaan enempää kuin mitä ulkomuistista osaisi luetella. Erilaiset jaksottaiset vaateidenhallintamallit ovat hyviä karsimaan päivittäisiä asuvalintoja, mutta silti sallien enemmän vaihtelua. Vaihtelunhalu on inhimillinen, mutta vähilläkin vaatteilla tyydytettävissä oleva tarve (Saramäki 2014, 146).

“Hyvän mielen” vaatekaapissa ei ole syyllisyydentuntoa aiheuttavia virheostoksia, ei ahdistusta aiheuttavaa kasaa eriparisia vaatekappaleita, ei vaatteita, jotka sopivat vain toiselle ihmiselle toisessa elämässä, eikä ylipäänsä hämmentävää kaaosta, joka pyrkii vyörymään lattialle.

– Rinna Saramäki 2014

Kuva 56. <http://inhonorofdesign.com>

Vaihtelua pukeutumiseen saa jo yllättävän vähillä vaatteilla.

Kuvan vaatteista ja asusteista pystyy muodostamaan 288 erilaista yhdistelmää, jos asu valitaan seuraavien vaihtoehtojen väliltä:

- 2 kengät,**
- 4 alaosaa**
- 4 yläosaa**
- 2 ulkovaatetta tai ilman**
- 2 hattua tai ilman**

**Omistamme
yhä enemmän
vaatteita.**

VAATTEIDEN MÄÄRÄ

Kohtuullisen tai välttämättömän vaatemäärän määrittäminen ei ole helppoa. Käsitukset siitä vaihtelevat hyvin paljon. Ikä ja se, miten monissa erilaisissa tilanteissa (harrastukset, työ) erilaisia vaatteita tarvitaan, vaikuttavat tarpeelliseksi koettuun vaatemäärään. (Aalto 2014, 6)

Lisäksi vaatelistaukset jokaisen naisen tai miehen vaatekaapin perustasta menevät aina pieleen. Jos kauluspaita ei tunnu omaan tyyliin sopivalta, on turha ajatella, että sellaisen pitäisi toimia osana omaa pukeutumista. Tutkimuksista voi kuitenkin arvioida suurpiirteisiä suuntalinjoja meille keskimääräisesti luontaisista vaatemääristä.

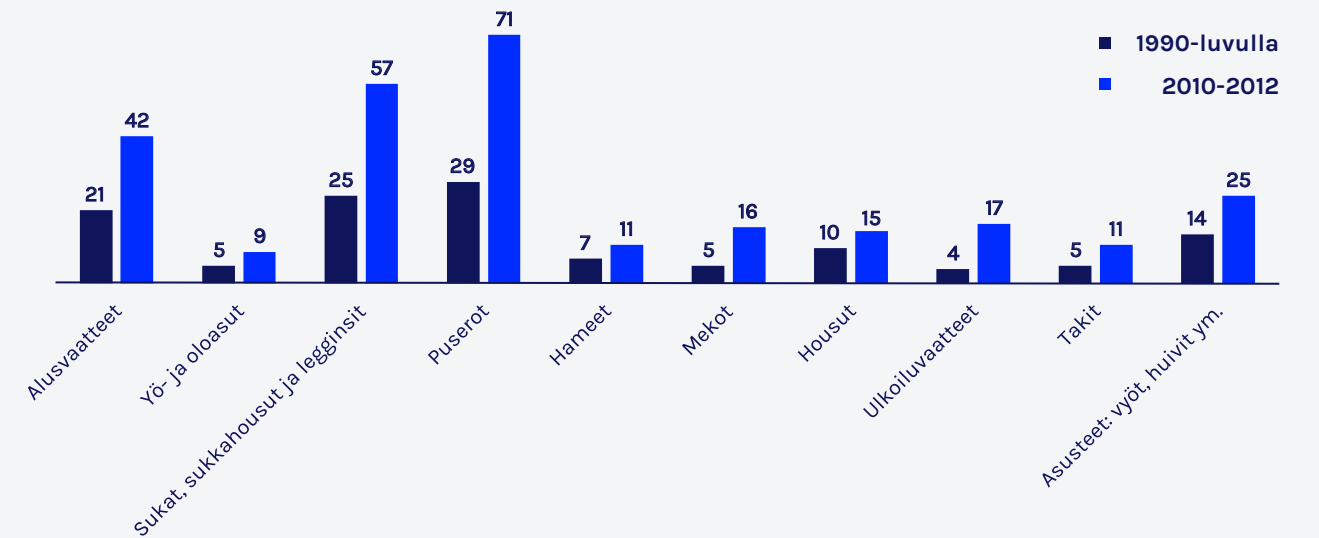
Nykypäivän esimerkeistä 1990-luvulla opiskelijat omistivat 125 vaatekappaletta, ja 2010-2012 kerätyssä materiaalissa 274 vaatetta (Aalto 2014). Myös Ylen Kuningaskuluttajan viimevuotinen vaatehaaste kertoo paisuneesta vaatteiden määrästä, sillä vastanneet omistivat keskimäärin 281 vaatetta (Nevasalmi & Saastamoinen 2015). En itse ainakaan enää usko, että kaikki 281 vaatekappaletta olisivat enää välttämättömiä pukeutumisen kannalta.

Kuluttajatutkimuskeskuksen 'Mitä eläminen maksaa? Kohtuullisen minimin viitebudjetit' -tutkimuksessa vuodelta 2010 asiaa lähestyttiin kohtuullisen kulutuksen näkökulmasta. Tutkimuksessa alle 45-vuotiaille aikuisille on listattu tarpeellisiksi 80-92 pukinetta sukupuolesta riippuen, kengät ja laukut mukaan lukien. Luku on

mielestäni oikeilla jäljillä, mutta vähemmälläkin varmasti pärjäisi niin halutessaan. Laaditut listaukset kohtuullisista määristä vaatteita eivät myöskään kerro totuutta kotona vallitsevista vaatemääristä, mutta antavat mahdollisuuden ajatella, millä ainakin pärjäisimme sosiaalisestakin näkökulmasta.

Vertailin Kuluttajatutkimuskeskuksen tutkimusta myös vuonna 1958 ilmestyneeseen Kotitalouskeskuksen kirjaan 'Tutkimus eri suuruisten perheiden säilytystilan tarpeesta', jossa eritellään kodin säilytystilan tarpeita. Tutkimuksessa oli tutkittu myös keskimääräisiä vaatteiden ja asusteiden määriä. Naiset omistivat keskimäärin noin 93 vaatekappaletta ja asustetta, kun taas miehet 97. Luulisin lukujen antavan hyvän kuvan silloin vallinneista normeista, mutta jännittäväntä on, miten lähelle keskimääräiset omistetut vaatekappaleet tulevat Kuluttajatutkimuskeskuksen laatimaa listaa. Vaikka listaukset ovat erilaiset kadonneine alushameineen ja esiliinoineen, on selvää, että ihminen alkaa pärjäämään jo oikein mukavasti alle sata vaatetta ja asustetta omistamalla.

**OPISKELIJOIDEN OMISTAMIA VAATEMÄÄRIÄ
KPL/HLÖ**

Kaavio D. Aalto 2014, muokkaus tekijän

VALINTOJEN PSYKOLOGIA

Vaatteiden suurella lukumäärällä on negatiivisia vaikutuksia myös mieleen. Jokainen vaate, johon katsahtaa vaatteita valitessa, vaatii vähintäänkin tiedostamatonta päätöstä siitä, että pukeutuuko siihen (Saramäki 2014, 170). Valintojen tekeminen on sitä vaivalloisempaa, mitä enemmän on varaa valita. Laaja valikoima vaikuttaa myös valitun vaihtoehdon mieluisuuteen, sillä kaikkien hylättyjen vaihtoehtojen viehättävyys vie viehättävyyttä myös itse valitusta vaihtoehdosta (Schwartz 2005, 74).

PROJECT 333

On olemassa monia vaatteidenhallintamalleja, joissa on minimalistisia piirteitä, mutta niistä kenties tunnetuin on Project 333. Siinä valitaan 33 vaatetta, kenkäparia tai asustetta käytettäväksi kolmen kuukauden ajaksi. Tämän jälkeen vaatevalikoimaa voi taas muuntaa seuraavalle jaksolle. Lukuun ei lasketa alusvaatteita, yöpukua, vain urheillessa tai kotona käytettäviä vaatteita eikä koruja, joita käyttää jatkuvasti. Kunkin pukeutumiskäytön ajaksi loput vaatteet siirretään pois, jotta ne eivät haittaa vaatteiden valintaprosessia, eikä lisää vaatteita saa ostaa. (Carver 2010)

Moni suomalainen tuntuu löytäneen P333:n. Se on ymmärrettävä ja helppo omaksua sekä huomioi vuodenaajat. Kesä- tai talvivaatteita olisi tavallaan turha pitää esillä väärän sesongin aikana. Lisäksi metodin jaksottaisuus luo jo variaatiota pukeutumiseen, mikä vaatemäärän karsimisessa saattaisi muuten jännittää. Rajatummalla vaatemäärällä saattaa myös alkaa löytämään uusia asuyhdistelmiä helpommin.

KONMARI

Nykyään minimalismista ei voi enää puhua mainitsematta KonMari-metodia. Japanilaisen Marie Kondon järjestämisen ja tavaran karsimisen metodista on saavuttanut melkoisen suosion myös länsimaissa. Ajatuksena on, että omaisuus tuottaa iloa käyttäjälleen, ja kaikelle on paikkansa. Se perustuu kiitollisuuden ja positiivisen tavarasuhteen vahvistamiseen sekä valintaprosessiin, jossa valitaan itselle rakkaat esineet, ei niitä karsittavia. Metodi menee kuitenkin pitkälle ohjeissaan, miten tavaroita kuuluisi säilyttää. Etenkin vaatteiden säilyttämiseen annetaan lukuisia yksityiskohtaisia ohjeita, joiden kohdalla metodiin perehtyvän täytyy vain päättää, miten orjallisesti niitä haluaa toteuttaa. Marie Kondo antaa ohjeita eri vaatekappaleiden viikkaamisesta aina vaatteiden ihanteelliseen värijärjestykseen. (Kondo 2015)

Kuvassa Júlianna Hafbergin (2015) pukeutumiskokeilun aikana käyttämät vaatteet ja jalkineet.

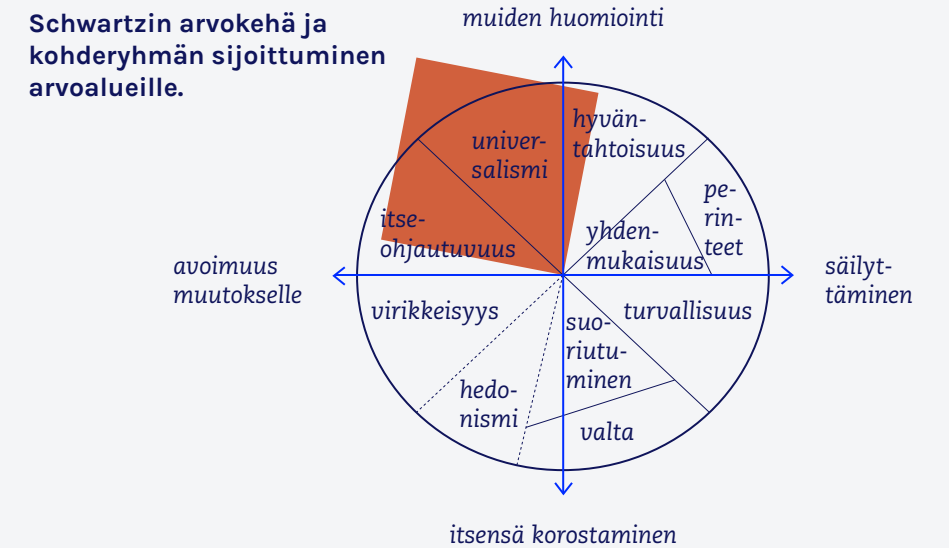
Steve Jobs tuli tunnetuksi myös univormuun pukeutumisen pioneerina.

UNIVORMU-AJATTELU

Eräänlaista minimalismia on myös ääri- tai karsiva pukeutua koko ajan samalla tavalla, eli univormuun. Muun muassa Michael Kors, Steve Jobs ja Mark Zuckerberg ovat tunnettuja univormupukeutumisestaan osana vahvaa, henkilökohtaista brändiään. Univormuun liittyy mieleenpainuvuuden lisäksi myös helppous ja tehokkuus. Pukeutumisessa ei tarvitse tehdä päivittäin enää ollenkaan valintoja.

Islantilainen ystäväni, Júlianna Hafberg aloitti vuosi sitten kuukauden univormukokeilun. Hänelle luottoasuun pukeutuminen oli lopulta niin mielekästä, ettei paluuta lähtötilanteeseen ole (Hafberg 2016). En silti usko, että pukeutumistapa tulee yleistymään. Sosiaaliset paineet pakottavat edelleen pukeutumaan moniin tilanteisiin tietyllä tavalla, ja lisäksi pelkäämme yli- tai alipukeutumista.

4 Kohderyhmät

Kaavio E. Puohiniemi 2002, muokkaus tekijän

4.1 ARVOISTA JA ASEENTEISTA

Perehdyin Martti Puohiniemen A3-tutkimukseen sekä hänen esittelemäänsä Schwartzin arvokehään, johon kohderyhmästä muodostamani kuvaus pitkälti perustuu. Puohiniemi (2002) määrittelee arvojen olevan ihmisen toimintaa ohjaavia, tiedostettavia motiiveja, jotka muodostavat vakaan, kehittyvän periaatejärjestelmän. Schwartzin arvokehä on arvoteorian kymmentä universaalia, toisiinsa liittyvää arvoaluetta sekä niiden keskinäisiä suhteita havainnollistava väline. Arvokehässä arvoalueiden vierekkäisyys kertoo niiden toisiaan täydentävyydestä, vastakkaisuus puolestaan konfliktista, ja muut kohtisuorat asemat toisistaan riippumattomuudesta. (Puohiniemi 2002)

Kohderyhmäni sijoittuu universalismin ja itseohjautuvuuden arvoalueille. Universalismi on arvona iän myötä kehittyvä. Se ei keskimäärin korostu nuorten arvoissa, vaan saavuttaa tilastollisesti huippunsa vasta noin 50 vuoden iässä. Itseohjautuvuus puolestaan on korostuneempi nuoremmissa ikäryhmissä ja vähenee tilastollisesti iän karttuessa. (Puohiniemi 2002)

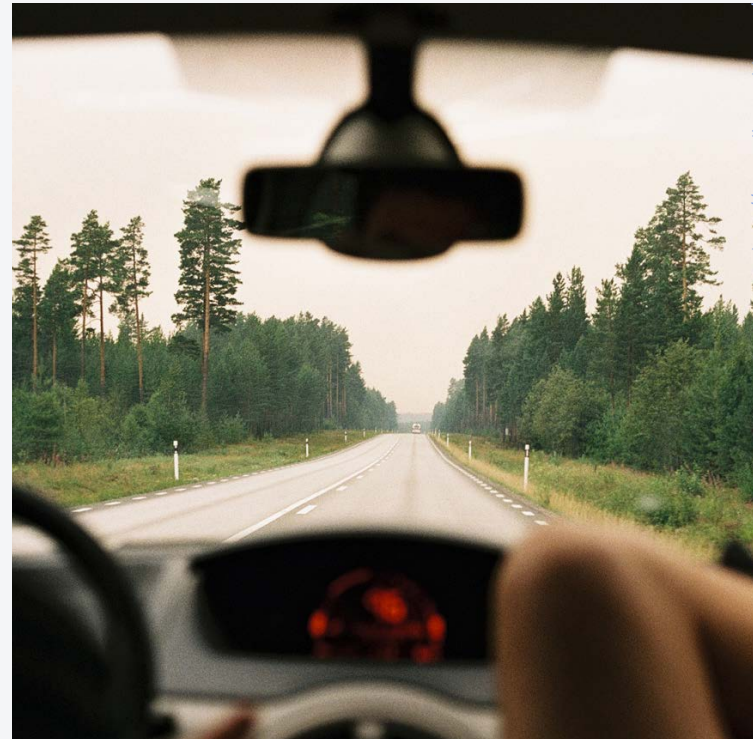
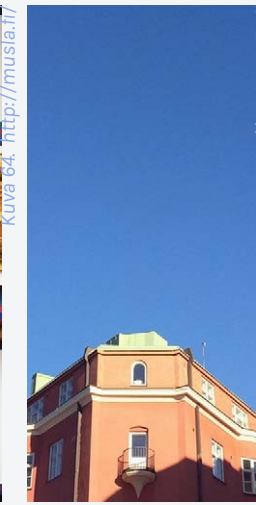
Seuraava, kohderyhmän henkilöitä kuvaava teksti, pohjautuu Puohiniemen (2002) tutkimuksiin.

ITSEOHJAUTUVA UNIVERSALISTI

Itseohjautuvalle universalistille kulttuurinen avoimuus, suvaitsevaisuus, vastuullisuus, vapaamielisyys, ympäristöstä huolehtiminen ja tasa-arvo ovat tärkeitä arvoja. Hän arvostaa itsenäistä ajattelua ja vapautta valita päämääränsä. Universalisti haluaa ymmärtää muita ja oppia muista kulttuureista. Hän uskoo omaan henkiseen kasvuun ja haluaa kehittää itseään ja osaltaan yhteiskuntaa. Toisaalta raha- tai talousasiat eivät tunnu hänestä kovin tärkeiltä puheenaiheina.

Universalisti arvostaa elämän ja arjen mielekkyyttä. Hän haluaa työnsä olevan innostavaa, ja tavata usein ystäviä ja sukulaisia. Hänellä on todennäköisesti lemmikki. Hän pitää ruuanlaitosta ja hyötyliikunnasta sekä kenties polkupyöräilystä tai joogasta. Universalisti on internetin ja tv:n täsmäkäyttäjä, joka keskittyy lähinnä asia- ja kulttuurisisältöiseen tarjontaan. Hän on kiinnostunut kulttuurista, kuten kirjallisuudesta, teatterista, elokuvista ja musiikista. Universalisti harrastaa usein jotain luovaa. Hän on todennäköisesti kouluttautunut ja kenties kasvissyöjä – tai muuten eettisyyttä ja ekologisuuutta ruokansa tai kulutuksensa suhteen miettivä.

**IMAGEBOARD
TAVOITELLUSTA
KOHDERYHMÄSTÄ**

4.2 KÄYTTÄJÄPROFIILIT

- A** Kolmekymppinen nainen luki P333-pukeutumismetodista ja ihastui sitä kokeiltuaan – asukriisit jäivät sille tielleen vuosi sitten. Nainen pitää lukemisesta, uimisesta ja koiransa kanssa ulkoilusta. Hän käy usein kirpputoreilla, mutta ostaa nykyään harkiten.
- B** Viisikymppinen kaupunkilaisnainen ei erotessaan ottanut paljoa tavaroita mukaansa. Nyt hän nauttii vapaasta, ilmastavasta kodista ja olost. Nainen on kiinnostunut kulttuurista, matkailusta ja uuden oppimisesta. Ostoksia tehdessä hän on spontaani, mutta laatutietoinen.
- C** Kolmekymppinen mies kaupungista tykkää maakuntamatkailusta ja rennoista ravintolailloista. Hän osaa arvostaa laatua ja tiivistä ystäväporukkaansa. Mies on ryhtynyt käymään läpi kertynyttä omaisuuttaan, sillä kyllästyi tavarantaljouteen. Hän uskoo ettei kaaokseen ole enää paluuta.

30+
kulttuuri
ympäristö
suvaitsevaisuus
ystävät ja sukulaiset
hyötyliikunta
arki

5 Tavoitteet ja raja

5.1 TOIMINNALLISET TAVOITTEET

Tavoitteena on suunnitella vaatesäilytysjärjestelmä, jota on miellyttävä ja helppo käyttää. Tarkoituksena on ratkaista yhden henkilön puolipitoisten ja puhtaiden vaatteiden säilyttäminen. Yksi suunnittelun lähtökohdista on se, että kaluste tuo vaatteet kauniisti ja käytännöllisesti esille kannustaen siten käyttäjää omaksumaan minimalismin periaatteita, ts. kokonaisvaatemäärän kohtuullistamiseen sekä käyttösuhteiden pidentämiseen.

Tuotteen kuuluisi olla helppokäyttöinen kokoaamisen, käyttöönoton ja käytön osalta. Sen tulisi olla korkealaatuinen ja kestävä, kestäen vaatteiden ja henkareiden tuoman rasituksen. Sen tulisi olla vakaa, mutta tarvittaessa helposti liikuteltavissa. Yksi pyrkimyksistä on myös yrittää hillitä säilytysjärjestelmän mahdollista väärinkäyttöä esimerkiksi ohjaten olemaan ahtaamatta kalustetta liian täyteen vaatteita.

5.2 TUNNELMA- JA TYYLITAVOITTEET

Tyyliltään tuotteen kuuluisi sopia erityisesti pohjoismaiseen sisustusmakuun ja kotiympäristöön, jossa yhdistyy uusi ja vanha. Haluaisin tuotteen sopivan yhtä hyvin sekä feminiiniseen ympäristöön että maskuliiniseen ympäristöön.

Tuotteen tulisi olla huoliteltu yksityiskohtiaan myöten, haluttava ja kaunis. Koska tuote on yksinkertaisimmillaankin monikäyttöinen, on erityisen tärkeää huomioida suunnittelussa kokonaisuuden visuaalinen eheys ja selkeys. Pysin vangitsemaan muotokieleen modernismin ajan kalusteiden ajattomuutta. Tavoitteena on pystyä luomaan vaikutelma jostain, mihin voisi helposti kuvitella kiintyvän; tuntuudesta ja lämmöstä – ennen kaikkea rauhoittavasta hetkestä kaoottisuuden keskellä. Muotokielen tulee silti perustua funktionaalisuuteen. Materiaaleissa haptisuuden huomiointi voisi edesauttaa myös vaatteiden materiaalitunnon korostumista ja kiintymyssuhteiden muodostumista, jolloin vaatteistaan huolehtisi paremmin.

Kuva 72. <http://butdoesitfloat.com/>

Kuva 70. <http://www.dezeen.com/>

Kuva 71. <http://collectiftextile.com/>

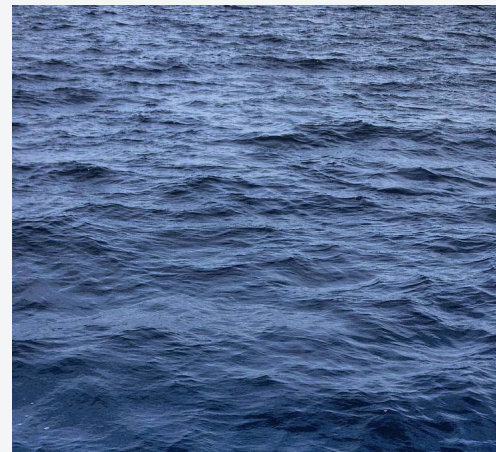

Kuva 73. <http://photos.philippschmitt.com/>

Kuva 74. <http://photos.philippschmitt.com/>

MOODBOARD

Kuva 75. <https://www.instagram.com/>

haptisuus
tuttuus
lämpö
rauhallisuus
kiireettömyys

Kuva 76. <http://amberinteriordesign.com/>

Kuva 77. <http://wishflowers.tumblr.com/>

Kuva 79. <http://www.elledecor.com/>

Kuva 80. <https://www.etsy.com/>

Kuva 78. <http://www.yellowtrace.com.au/>

modernismin
kaltaiseen
ajattomuuteen
pyrkivä

Kuva 82. <http://www.dezeen.com/>

Kuva 83. <http://193.208.185.184/images/>

Kuva 81. <http://www.domusweb.it/en/>

REFERENSSIKOLLAASI
KOHDEYMPÄRISTÖSTÄ SEKÄ
TYYLITEKIJÖISTÄ

5.3 YMPÄRISTÖTAVOITTEET

Tuotteen käyttäjäryhmää ovat tiedostavat, harkitsevat ja ympäristövaikutuksista kiinnostuneet kuluttajat. Tuotteen tulee ilmaista olevansa eettinen ja kestävä kehityksen mukainen. Tärkeään rooliin nousevat materiaalit, jotka kestävät käytön lisäksi myös visuaaliselta ilmeeltään ajan kulumista. Materiaalien tulee myös tuntua kestävilta ja tarpeeksi luonnollisilta sekä autenttisilta ilman vaikutelmaa viherpesusta. Tuotteen tarkoitus on olla pitkäikäinen ja nostaa tekijänsä sekä käyttäjänsä elämänlaatua, ei niinkään pelastaa koko maailmaa. Materiaalien tulee myös viestiä tietynlaista arvokkuutta, sillä tuotteen tuntuessa hieman ylelliseltä myös vaatteet tuntuvat arvokkaammilta ja huolenpitoa ansaitsevilta.

5.4 KUSTANNUSTAVOITTEET

Tässä vaiheessa en haluaisi asettaa liiaksi kustannustavoitteita, vaan keskittyä ensisijaisesti luomaan toimivan järjestelmän vaatteiden säilyttämiseen. Kalusteen pitää tietysti olla teollisesti toteutettavissa, mutta en halua tuotteen alistuvan ratkaisuihin kustannustehokkuuden alle. Teknisten ratkaisujen osalta tuotteen tulee mielestäni olla suorasukaisen teeskentelemätön.

Löyhä kustannustavoite on pyrkiä saavuttamaan sama hintaluokka kuin muilla vastaavilla, markkinoilla olevilla tuotteilla. Logistiikan kustannusten aisoissa pitämiseksi tuote tulee mahdollisesti pakkautumaan flatpack-tyylisesti, mutta se ei tule olemaan suunnittelussa keskeisessä roolissa. Mikäli tuote tulee osissa, tavoitteena on, että kokoonpano on helppoa ja helat ovat yksinkertaisia sekä koottavissa ilman erikoistyökaluja. Materiaalikustannuksissa tärkeintä on käyttää laadukkaita ja kestäviä materiaaleja. Tavoite on, että tuote vaikuttaa arkisen arvokkaalta, jossa esteettiset ja eettiset arvot sekä laadukkuus nousevat tärkeään rooliin.

5.6 RAJAUS

Tavoitteenani on suunnitella minimalismin periaatteisiin kannustava vaatesäilytyskaluste kotiympäristöön.

Pyrin opinnäytetyöllä ottamaan kantaa jatkuvaan tavaranhommuamiseen. Pärjäisimme vähemmällä, paremmalla ja kestävämmällä oikein hyvin, toisin kuin markkinointi ja kulutuskulttuurimme normit antavat ymmärtää. Taloudellisen hyvinvoinnin ja tarjonnan kasvun lisäksi myös sosiaaliset paineet ohjaavat meitä kuluttamaan. Omistamisesta tulee kuteinkin helposti taakka, kun on yhä enemmän, mitä pitää muistaa käyttää ja laittaa paikalleen. Monet ovat hakevat ratkaisua tavarantoimittajan tuomaan ahdistukseen ja tuntuvat ymmärtävän, että hyvinvointi voi myös pohjautua aineettomiin asioihin, kuten ystäväsuhteisiin ja elämyksiin, eikä kuluttamiseen ja materiaaliin.

Opinnäytetyöni on ensisijaisesti suunnattu ihmisille, jotka ovat joko harkinneet vaatteidensa läpikäymistä ja karsimista tai omistavat jo valmiiksi suhteellisen vähän vaatteita. Kohderyhmääni ovat arjesta nauttivat universalistit, jotka suosivat laadukkaita ja vastuullisia ja eettisiä palveluita sekä tuotteita.

Päämääränäni on onnistua ratkaisemaan käytännönläheisesti yhden henkilön kohtuullisen vaatemäärän säilytystarpeet puhtaiden ja puolipitoisten vaatteiden osalta huomioiden samalla tulevaisuuden minimalistisen kuluttamisen sekä vähenevän tilan vaatimuksia. Kohtuullisella määrällä vaatteita tarkoitetaan jatkuvasti käytössä olevia vaatteita sekä muutamia erikoistilanteisiin tarvittavia asuja, kuten juhla- tai harrastusvaatteita. Tarkoituksena on osoittaa, että kohtuullisuuden tuomista hyödyistä voi pukeutumisessa nauttia myös ilman äärikeinoja.

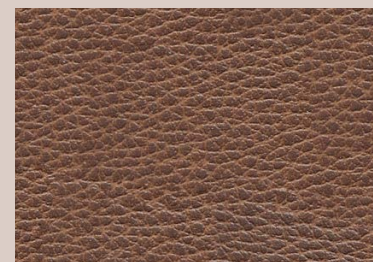
Lopputuotoksena toteutan toimivan prototyypin vaatesäilytyskalusteesta.

6 Suunnittelu- prosessi

6.1 MATERIAALIT

Tuotteeseen olen alun alkaen suunnitellut käyttäväni korkeintaan kolmea eri materiaalia, jotta kokonaisuus pysyy selkeänä ja visuaalisesti tarpeeksi rauhallisena. Materiaalien tärkein tehtävä on ennen kaikkea kestää aikaa ja käyttöä, joko kauniisti patinoituen ja käyttäjän kanssa eläen, tai lähes muuttumattomana ja kulumatta. Materiaalien tulisi olla ensiluokkaisen tuntuisia, haptisesti miellyttäviä, sekä laatua ja kestävyyttä henkiviä. Halusin prototyypin pitkäikäisillä materiaalivalinnoilla myös kokeilla, voisivatko valinnat vaikuttaa myös vaatteiden säilyttämisen ja huoltamisen mielekkyyteen.

Rajasin jo ennen luonnostelun aloittamista materiaalivaihtoehtoiksi jauhemaalattun metallin, pintakäsitellyn tai maalattun puun sekä tekstiilin, joiksi laskin alkuun poikkeuksellisesti kaiken nahasta huopaan ja verhoilukankaisiin, kunnes suunnitelmat selkiytyisivät. Haluaisin tuotteen sitoutuvan hengeltään etenkin modernismin kalusteisiin, jotka nykypäivänä näyttävät sympaattisilta niin mittasuhteiltaan kuin muutenkin muotokieleltään.

Kuva 84. <http://caatunsi.blogspot.com/>

Kuva 85. <https://static.ozeeen.com/>

Kuva 86. <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/>

Kuva 87. <https://tr.pinterest.com/>

Kuva 88. <http://www.miyazakiusu.co.jp/en/>

6.2 RAKENNE JA TOIMINTA

Lähdin rakentamaan vaatteiden säilytyskalustetta purkamalla haluamani toiminnot ensin osiin. Tutkituani kotiympäristön vaatesäilytyksen ongelmia, halusin ratkaista työlläni myös puolipitoisten vaatteiden säilytyksen osana samaa kalustetta. Puolipitoisille vaatteille on kehitelty erilaisia ratkaisuja, mutta ne eivät yleensä nivoudu osaksi muuta vaatesäilytystä – sen huomasi hyvin myös keräämästäni kuvamateriaalista.

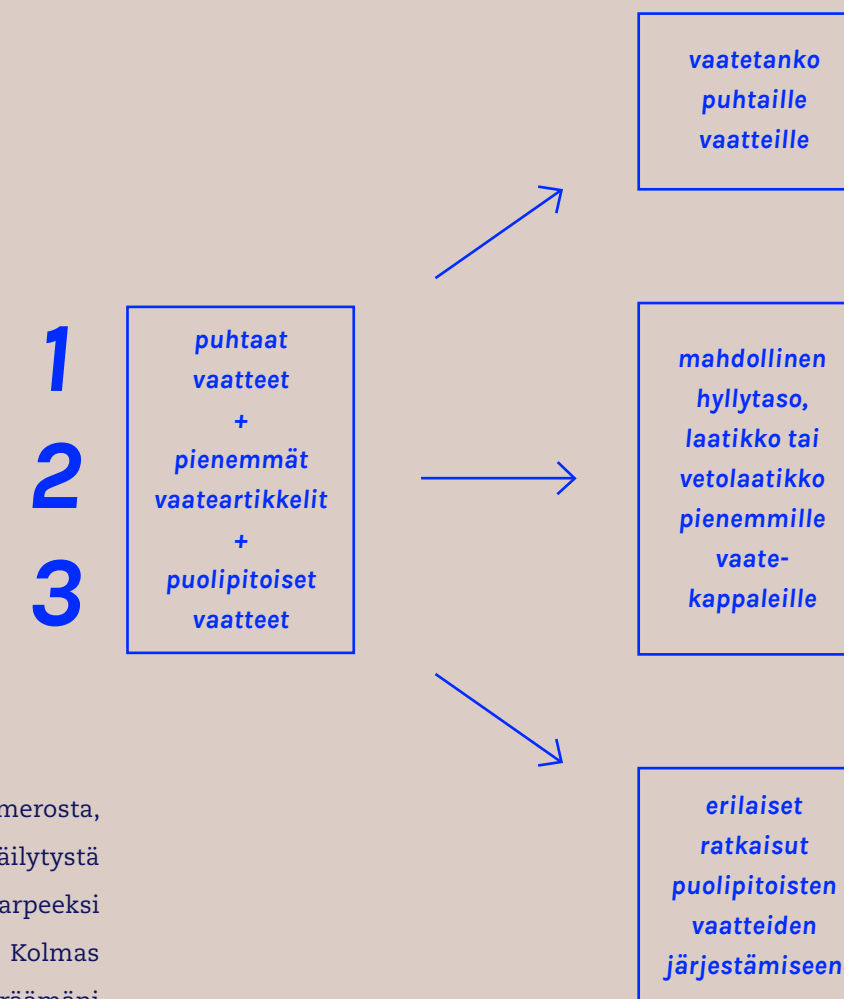
Olin jo aluksi rajannut ajatukseni pois vaatekaapin kaltaisen kalusteen suunnittelusta, sillä en kokenut, että komero voisi tarjota uutta. Ajatukseni oli vain suunnitella mahdollisimman helppo järjestelmä vaatteiden säilyttämiseen ja huoltamiseen. Siksi päätin jo varhaisessa vaiheessa, että puhtaat vaatteet tultaisiin säilyttämään henkareilla eli tangolla. Henkarisäilytyksessä on ainakin omasta mielestäni paljon hyviä puolia. Se helpottaa vaatteiden pyykkäämiseen liittyvää vaivaa, kun vaateen voi ripustaa henkarilleen joko suoraan kuivausrummista tai pesukoneesta, jolloin säästyy vaatteiden kuivumaan ripustamiselta ja lisäksi viikkailuun ja vaatepinojen järjestykseen ei uhraudu aikaa.

Suunnittelussa erityisen haastavaa on ollut ajatus siitä, että kohderyhmäni ei ole valmis ostamaan mitään vähäänkään turhalta tuntuva. Tuotteen tulisi siis vastata heidän käsitystään hyvästä muotoilusta, ja antaa heille jotain mistä he saavat lisäarvoa arkeensa. Pohdin alkajaisiksi mm. peiliä osana kalustetta, mutta tuntui absurdilta ajatella, että tavaran vähentämisestä kiinnostunut haluaisi hankkia jotain mitä hän väistämättä jo omistaa.

Alkukankeuksien jälkeen lähdin pohtimaan rakennetta ja toimintaa metodilla, jossa piirrän ajatuksia ensin vapaasti. Jaoin ideat värikoodeittain koskemaan puhtaiden vaatteiden, piensäilytyksen ja puolipitoisten vaatteiden säilytystä Post it -lapuille.

Alkuideoinnin jälkeen aloin yhdistelemään Post it -lappujen ideoita toisiinsa. Suurin osa luonnoksista ei mielestäni ollut hyviä tai tuonut uutta aiheeseen. Lopulta kuitenkin keksin muutaman ajatuksen, joihin melkein jo uskoin. Syntyi idea penkistä, jonka päälle vaatesäilytyskuutiot rakentuisivat. Penkkiä voisi samalla käyttää pukeutuessa sekä laskutasona niin vaatteille kuin esimerkiksi laukulle.

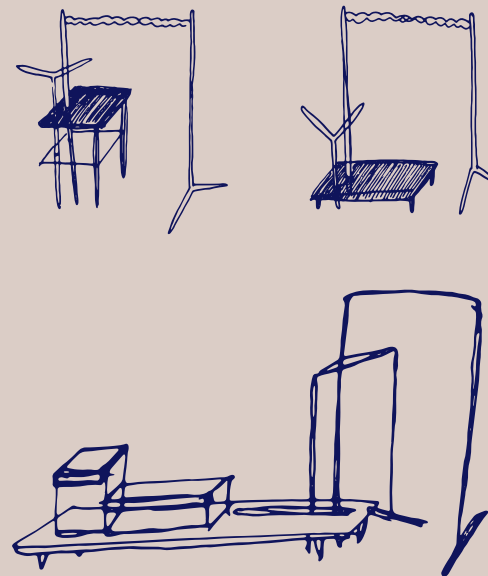
Toinen idea läheni hieman ajatusta vaatekomerosta, mutta sen seinämät olisivat kangastaskuja piensäilytystä varten. En kuitenkaan kokenut idealla pääseväni tarpeeksi kauas komeroista, joten ajatus ei juuri edennyt. Kolmas ideani lähti liikkeelle tuolin selkänojasta, joka oli keräämäni kuvamateriaalin perusteella yleisin paikka varastoida puolipitoisia vaatteita. Kalusteessa siis olisi kuvainnollinen selkänoja, eräänlainen luonteenomainen paikka, puolipitoisille vaatteille.

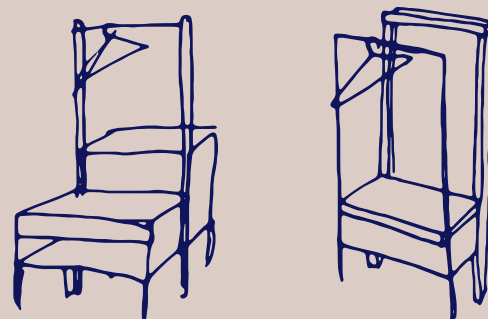
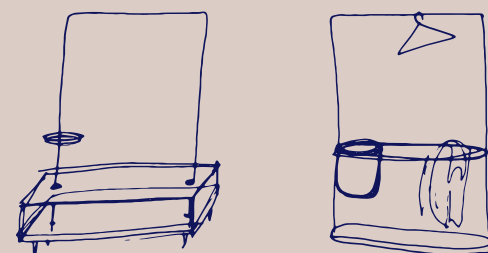

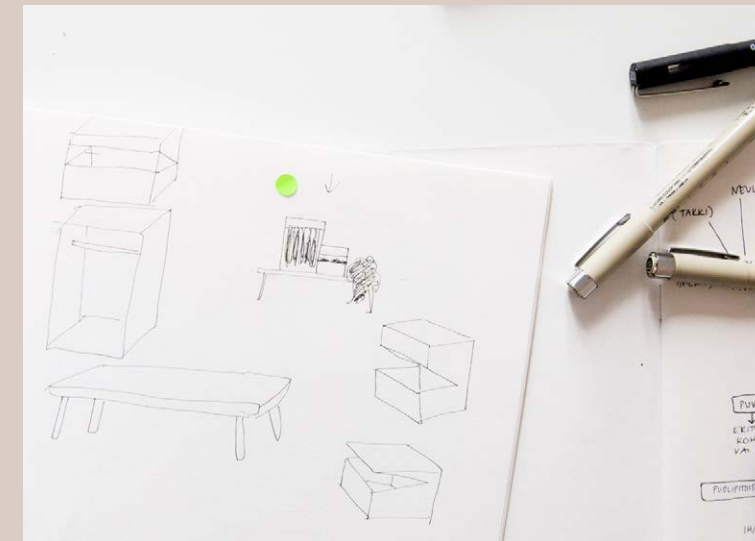
Kuva 89. Miija Partanen 2016

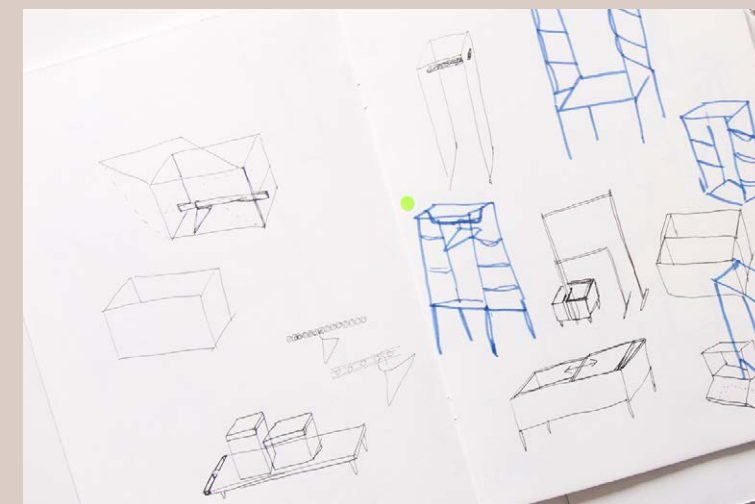
Luonnokset A. Miija Partanen 2016

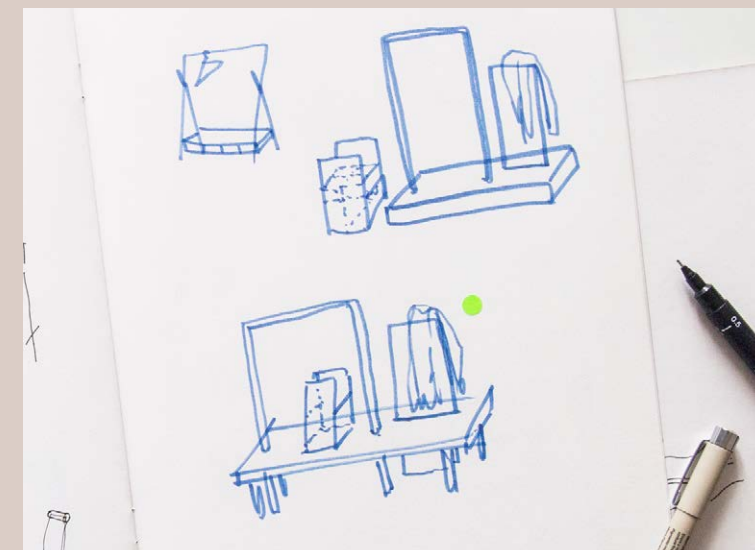
Alkuideoinnin jälkeen aloitin Post it -lappujen ajatusten yhdistelemisen toisiinsa, siten että ideassa huomioitaisiin jo kaikki kolme säilytystarvetta jollain tapaa. Järkeviin ajatuksiin pääseminen vei aikansa.

Kuva 92. Miija Partanen 2016

Kuva 93. Miija Partanen 2016

Kuva 94. Miija Partanen 2016

Kolme omimmilta tuntunutta ideaa jatkoluonnosteluani.

1. penkin ja vaatesäilön yhdistelmä
2. kangastaskuseinämainen vaaterkki
3. kokonaisuus, jossa mm. matkitaan tuolin selkänöjää säilytysratkaisuna puolipitoisille vaatteille.

Lähdin hakemaan tarkempia ideoita rakenteeseen ja toimintaan Post it -lappumenetelmällä, jossa lappusiin tehdään pikaluonnoksia värin koordinoimiin säilytystarpeen muotoihin.

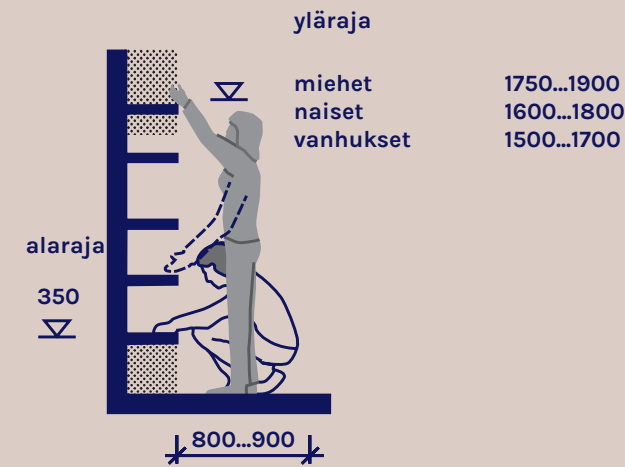
Kuva 89. Miija Partanen 2016

Kuva 90. Miija Partanen 2016

Kuva 91. Miija Partanen 2016

Havainnollistava kuva hyllyille ulottumisen rajoista ja eroista.

MITTOJA:

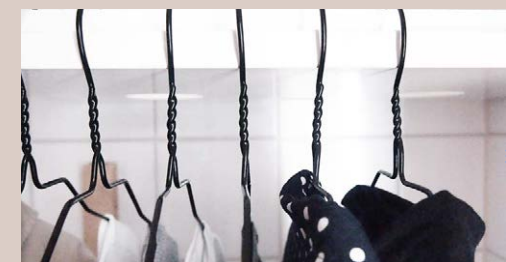
Henkarin leveys n. 420 mm

Henkarille 1000-1300 mm pituustilaa

Viikatun t-paidan mitat

esim. 30 cm x 35 cm tai 21 cm x 35 cm,

farkkujen esim. 33 cm x 38/56 cm.

Noin 30 mm väli henkareiden välillä tuntui luontevalta ja tarpeeksi väljältä vaatteiden kannalta.

6.3 MEKANISMI JA MITAT

Suunnitteluprosessin osana halusin vielä tutkia mittoja, joita hyödyntää osana suunnittelua. Mittasin rullamitalla vaatteiden viemää tilaa hieman eri tavoin viikattuina, ja pyrin laskemalla arvioimaan miten paljon alusvaatteet ja sukat vievät tilaa. Huomioin myös RT-kortiston (RT-11137 2014) ihmisten ulottuvuuden mittoja ja päätin, ettei säilytystilaa tulisi hankalasti yletettävälle korkeuksille ollenkaan.

Tutustuin tarkemmin myös alle 45-vuotiaille laadittuun kohtuullisen elämisen minimiin tarkoitettun listaukseen tarpeellisista vaatteista ja asusteista, jonka Kuluttajatutkimuskeskus julkaisi vuonna 2010. Rajasin listasta pois ulkoiluvaatteet, joita ei normaalitakaan säilytetä vaatekaapissa, jonka jälkeen vaatteita ja asusteita jäi yhteensä 72 kpl. Miesten vaatemäärä on tutkimuksessa hieman naisten tarpeita vähemmän, mutta yleistin naisten tarpeet tässä tapauksessa kaikille.

Mitoitus suunnitelmiini on lähtenyt henkareilla säilytettävien vaatteiden viemistä mitoista sekä laskelmistani siitä, miten paljon muut kohtuulliseen vaatemäärään tarvittavat vaatteet tarvitsevat tilaa. Viereisestä listauksesta ja yltä löytyy joitakin arvoja, joita hyödynsin.

NORMAALIIN ELÄMÄÄN VAADITTAVAT VAATTEET

Kuluttajatutkimuskeskuksen (2010) kohtuullista elämistä tutkivan hyödykelistan pohjalta tehty lista tarpeellisista vaatteista, jotka normaalisti sijoitetaan vaatekaappiin.

VAATETANGOLLE

5 t-paitaa

2 lyhythihaista

3 pitkähihaista

4 neulepuseroa

neuletakki

villapaita

2 fleecettä tai collegepaitaa

(mekko)

juhlapuku

jakku tai pikkutakki

2 shortsit

2 farkut

2 housut

(hame)

PINOON / LAATIKOIHIN (+ TILAVUUSARVIO)

10 alushousut (80 cm³)

4 rintaliivit (80 cm³)

10 sukat (60 cm³)

4 urheilusukat (25 cm³)

villasukat (20 cm³)

aluskerrasto (100 cm³)

8 ohuet sukkahousut (25 cm³)

3 paksut sukkahousut/leggingsit (75 cm³)

2 yöasua (100 cm³)

sisäliikuntavaate (80 cm³)

uimapuku (25 cm³)

2 vyötä (20 cm³)

(1 kylpytakki, kylppäriin)

(juhlakengät, eteiseen)

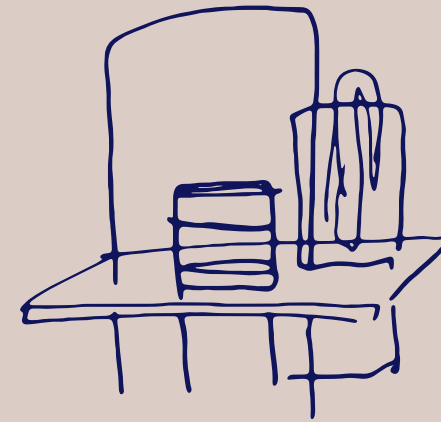

6.4 TYYLI JA TUNNELMA

Tyyli- ja tunnelmatavoitteita listatuani teemat ovat olleet koko ajan läsnä läpi suunnitteluprosessin. En sen kummemmin paneudu suunnitelman tyyliin konseptien valintavaiheessa. Suurin huoleni lähinnä on, ettei lopputuloksessa enää ole mitään modernismiin viittaavaa ja sen kanssa keskustelemaa.

6.5 KONSEPTIEN VALINTA

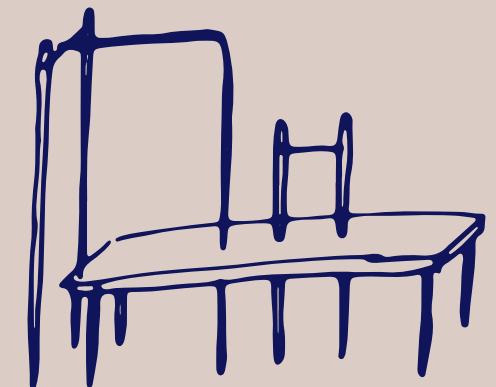
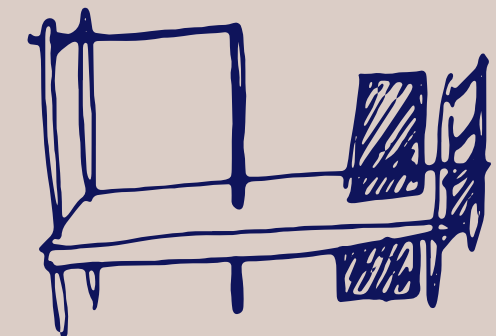
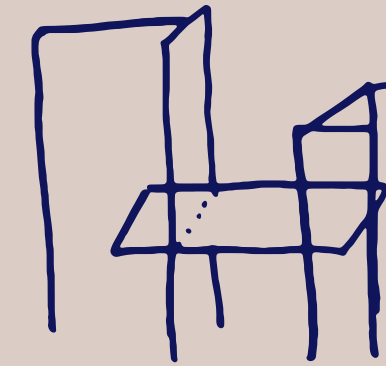
Ajatellessani tuolinselkämysideani jatkamista realiteetit tulivat vastaan sekä rakenteessa että käyttöliittymässä. Haastavinta konseptin valinnassa oli se, että halusin useammasta osasta koostuvan järjestelmän näyttävän yhtenäiseltä ja tarpeeksi rauhalliselta, jotta itse vaatteille jäisi huomiota. Oma päämääräni tuotteelle oli onnistua parantamaan suhdetta omiin vaatteisiin kalusteen avulla. Halusin siksi luoda avosäilytyskalusteen, jolloin omistamansa vaatteet näkee ja muistaa.

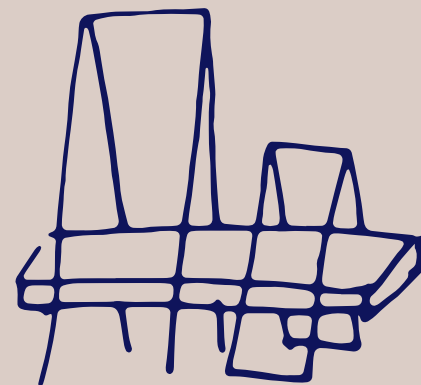
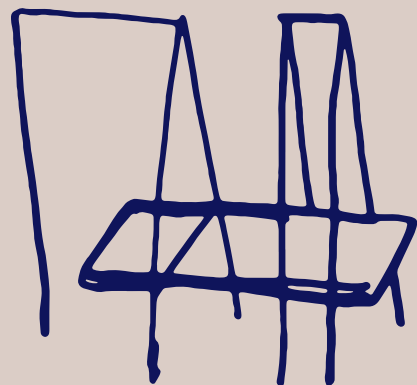
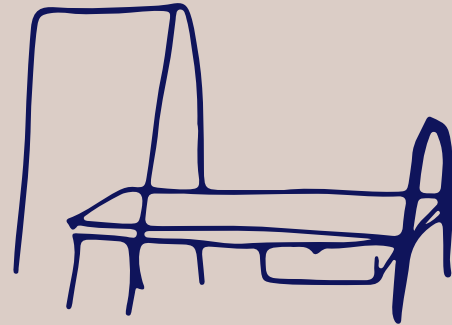
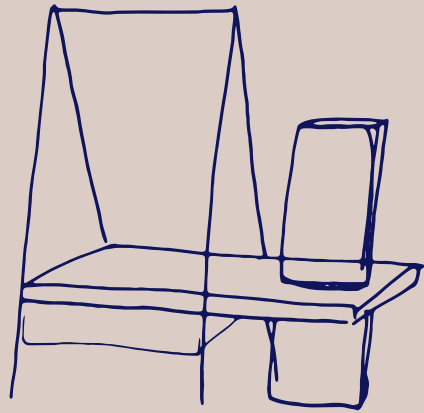
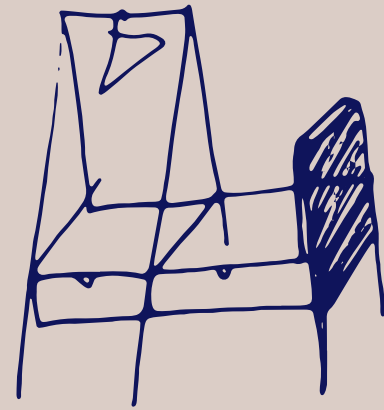
Kuva 98. Miija Partanen 2016

Ideointi tuntui vaikealta suunnan löydettyäni. Mielestäni oli vaikea keksiä modulaarista järjestelmää, joka puhuisi kaikilta osiltaan samaa kieltä ja olisi rakenteeltaan toimiva.

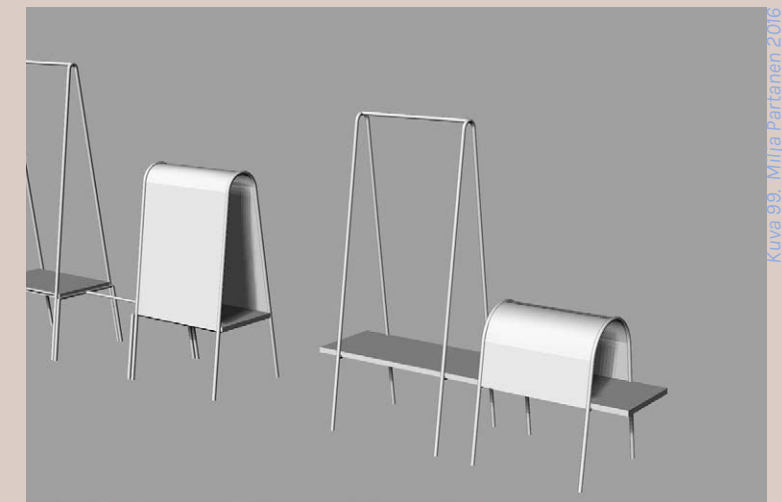
Hyödynsin ideoidessa luonnostelun lisäksi paljon myös mallintamista.

Luonnokset B. Miija Partanen 2016

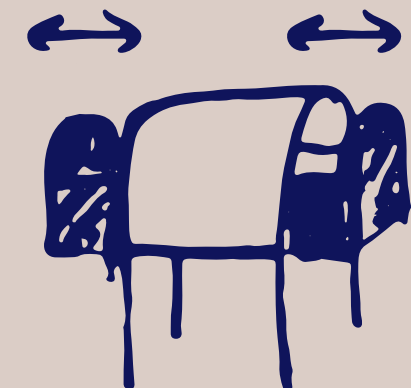

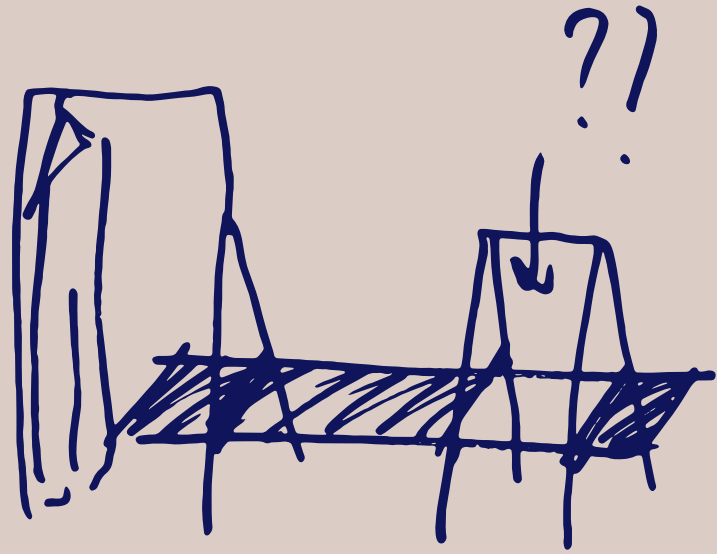
Vähitellen ajatus istuimen selkänojasta katosi suunnittelusta ja tilalle tuli perinteisemmän oloisia ja tukevampia ratkaisuja. Syntyi ajatus rakenteeseen liu'utettavasta tasosta penkin korvaajana, jolle voisi myös laskea puolipitoisia vaatteita.

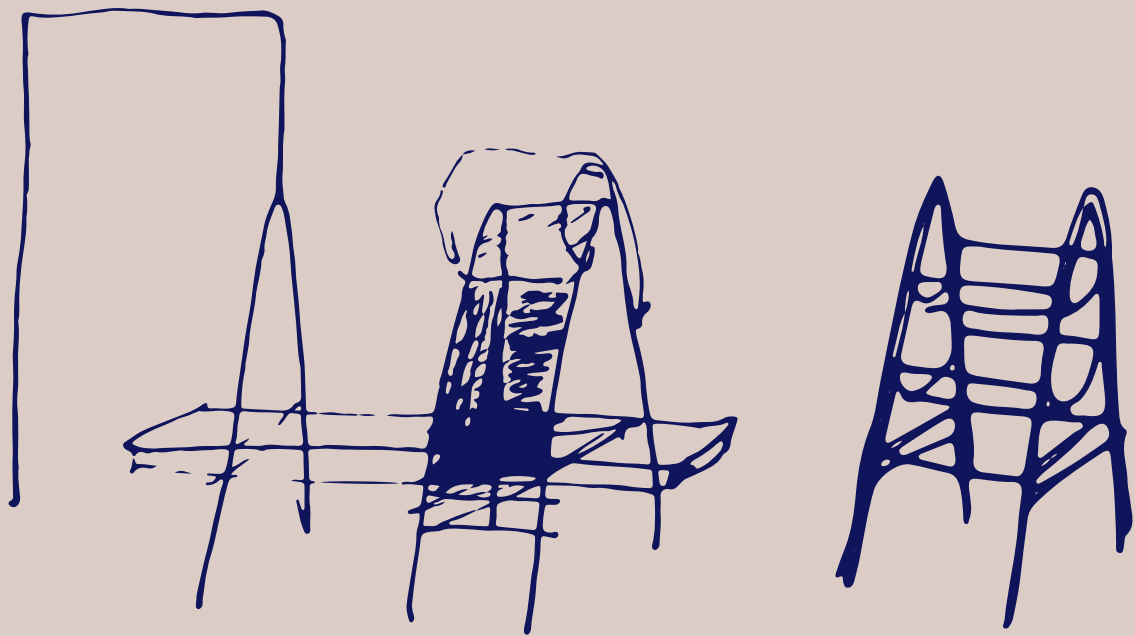
Kuva 93. Miija Partanen 2016

Yksi ajatuksen alku yhtenäisempään järjestelmään.

Vaikeimmalta tuntui pienten vaatekappaleiden säilytysmuodon muotoutuminen. Moni idea jäi päälle liimatun tuntuiseksi. Lopulta päätin hyödyntää Milanoon järjestämäämme No Sauna -näyttelyyn suunnittelemani huopaisen pehmosäilytyskalusteen ajatusta myös opinnäytetyössäni. Rakenne, kiinnitysmekanismi ja säilytystasojen syvyys tulisivat kuitenkin olemaan aivan erilaiset. Huppu pujotetaan yläkautta metalliputkirunkoon, jossa on ommeltuna kolme kangaslokeroa.

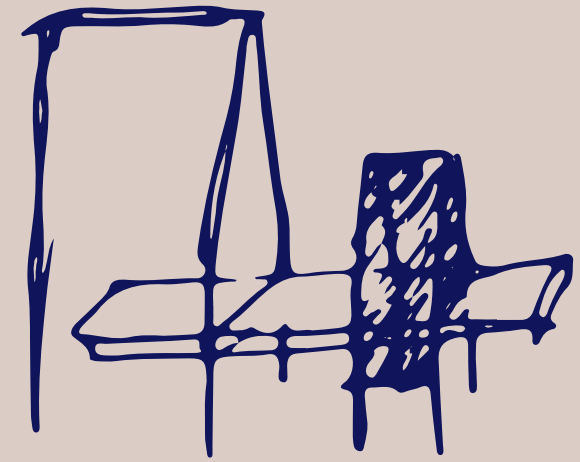
Kuva 100. Mirikka Pihlajamäki 2016

Kuva 101. Mirikka Pihlajamäki 2016

Kuva 102. Mirikka Pihlajamäki 2016

Luonnoksia D. Miija Partanen 2016

Kuva 103. Miija Partanen 2016

Kokeiluja jalostuvasta putkirakenteen muodosta ja varhaisempia ideoita säilytyshuppuun.

Halusin rakenteen toimivan yhtenäisenä kokonaisuutena myös erikorkuisena, ilman, että silmää häiritsisi monet eri taivutuskulmat ja suunnat.

Kuva 104, Miija Partanen 2016

Suunnitelman hiouduttua ensimmäisenä valmistui mock-up vaatetelineestä.

Kuva 105, Miija Partanen 2016

Testasin ideaa mock-upilla. Mittasuhteet ovat jo aika kohdillaan ja vaatetangossa on tilaa myös pitkälle takille.

Kuva 106, Miija Partanen 2016

Mittasuhteiden testaamisen jälkeen siirryin pohtimaan säilytysosan rakennetta. Halusin ylipäätään kokeilla, tuntuuko avausmekanismi mielekkäältä ja järkevältä käyttää.

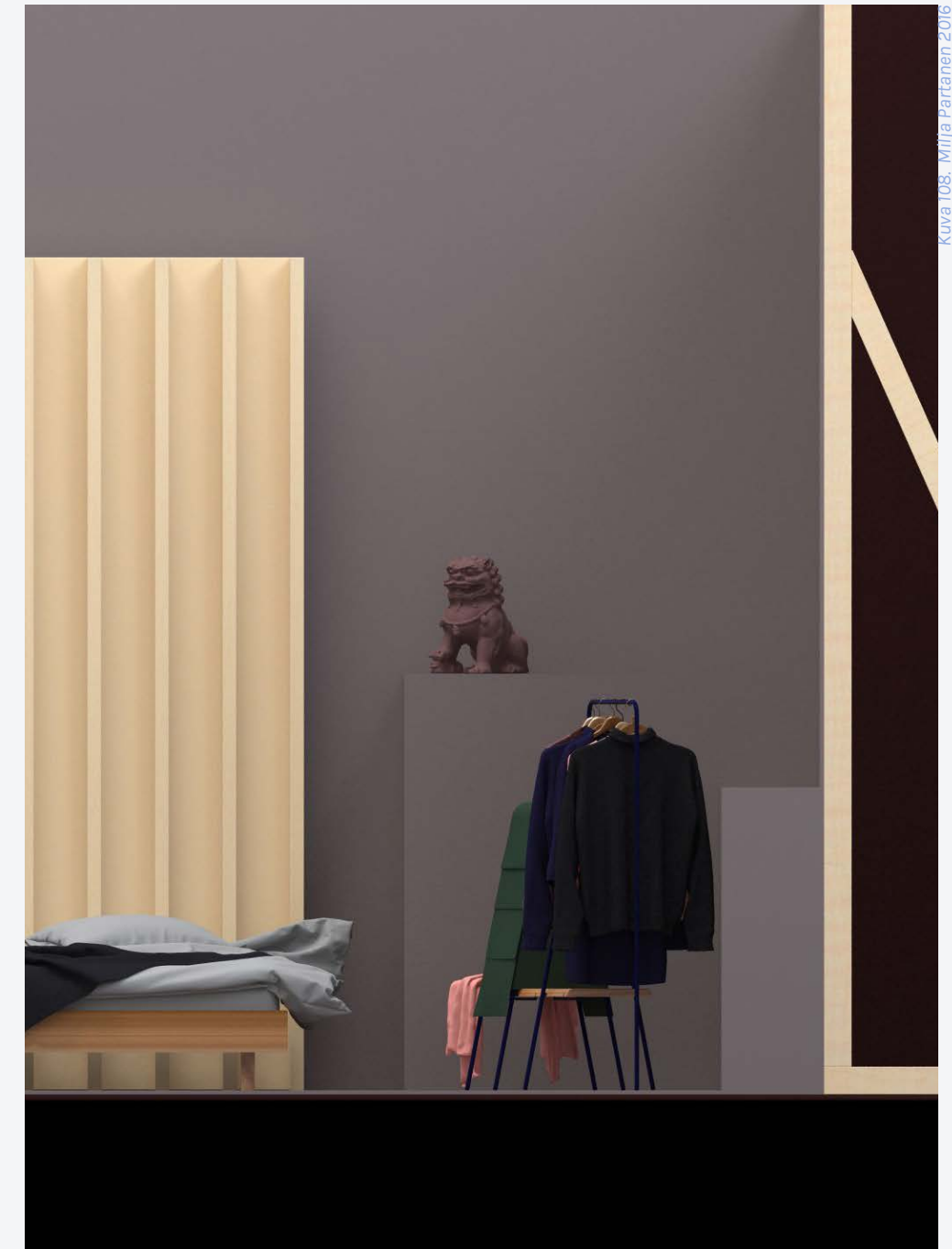
Kuva 107, Miija Partanen 2016

Olin ajatellut rakenteen alun perin erilaiseksi, joka olisi vaatinut enemmän hitsaustyöllä ja ompelua. Kokeiltuani mock-upissa tätä ratkaisua päädyin muuttamaan prototyypin rakennetta.

Rakenteen oli tarkoitus olla sellainen, että sarjat runkorakenteelle olisivat muodostuneet säilytyslokeroiden etu- ja takalaidan sarjoista. Sarja rungon alla alkoi kuitenkin vaikuttaa luontevammalta ja käyttäjälle helpommalta ratkaisulta hupun huoltamistakin ajatellen.

7 Lopputulokset

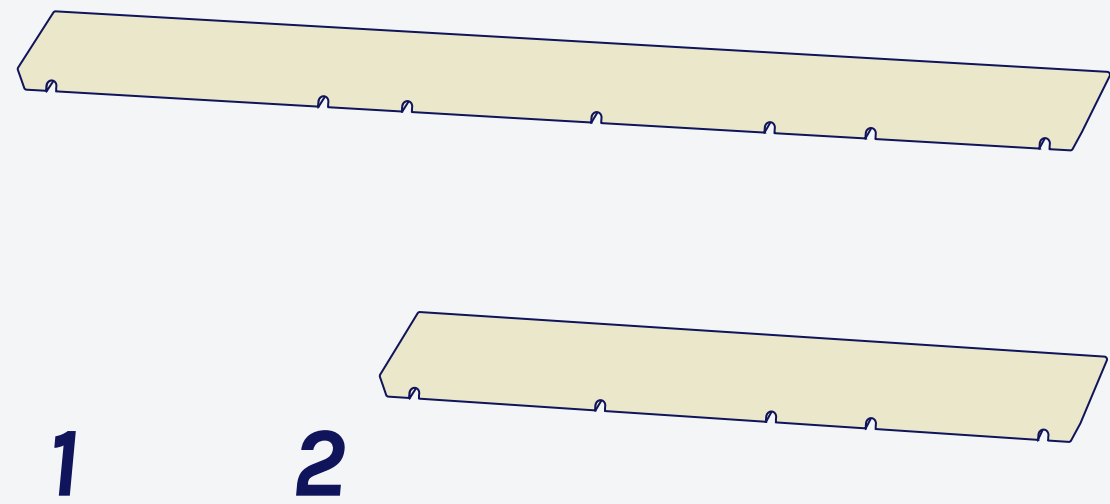
Tyko on modulaarinen vaatesäilytysjärjestelmä. Se koostuu viidestä erilaisesta ja yhteensopivasta osasta. Säilytystasot toimivat kalusteen tasapainotajana ja sitojana, kun muita rakenteita voi halutessaan käyttää myös yksinään. Tyko on helpomman vaatesäilytyksen puolestapuhuja, joka rentouttaa järjestelemästä vaatteita liikaa.

Kuva 108. Miija Partanen 2016

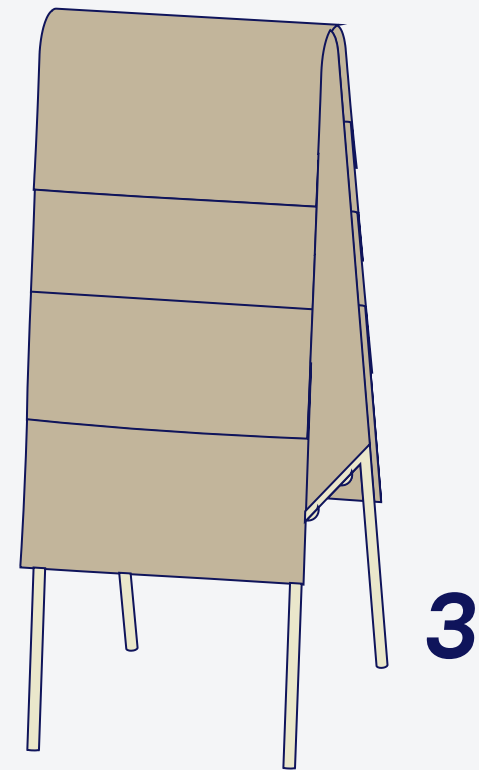
7.1 RAKENNE JA TOIMINTA

VAATEJÄRJESTELMÄN OSAT

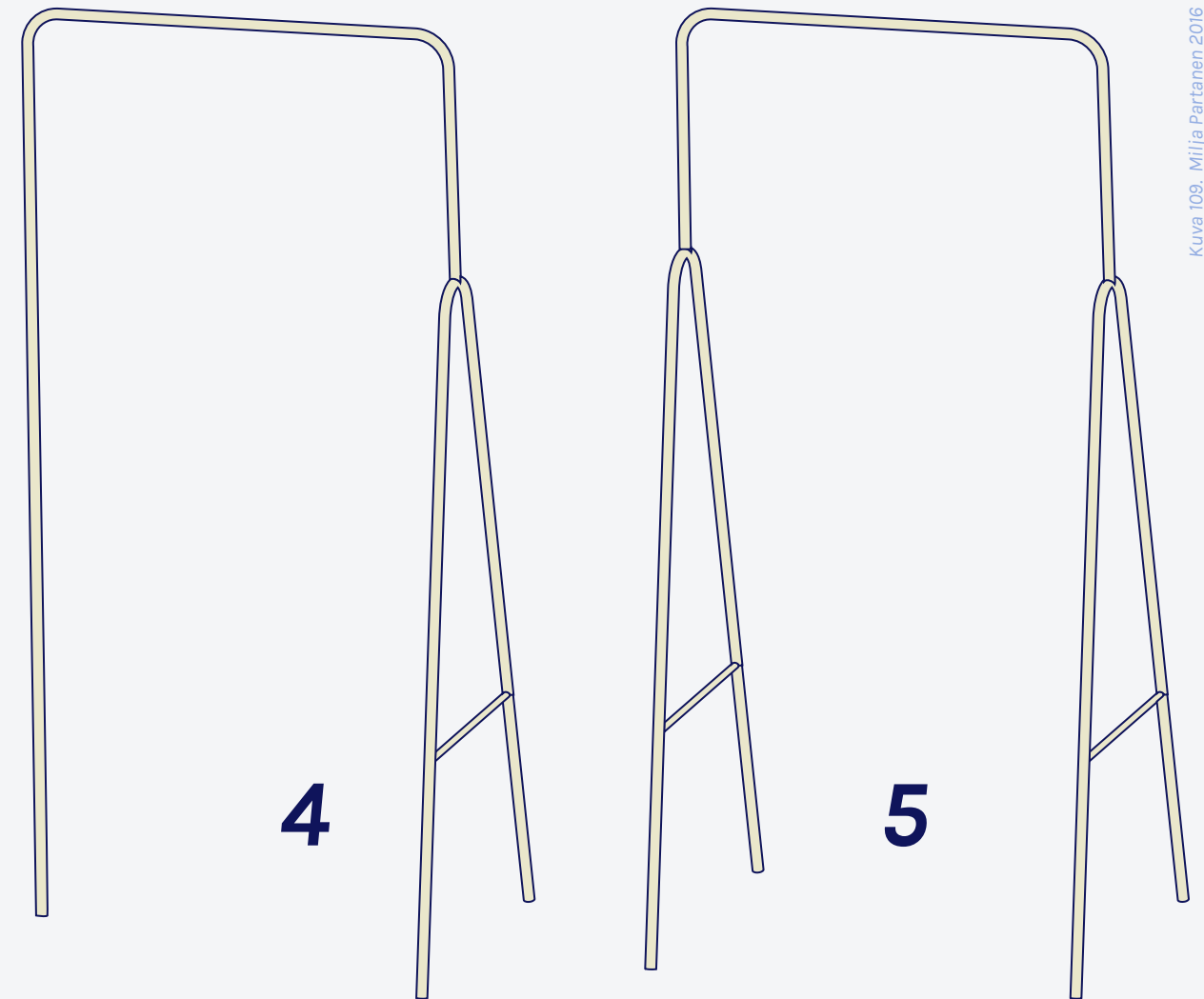
SÄILYTYSTASOT PUOLIPITOISILLE VAATTEILLE

Taso toimii rakenteellisesti myös kalustetta tukevoittavana sarjana. Alapinnan uritus mahdollistaa kokonaisuuden varioinnin sekä säilytystarpeiden että saatavilla olevan tilan osalta.

MODUULI PIENTEN VAATEKAPPALEIDEN SÄILYTTÄMISEEN

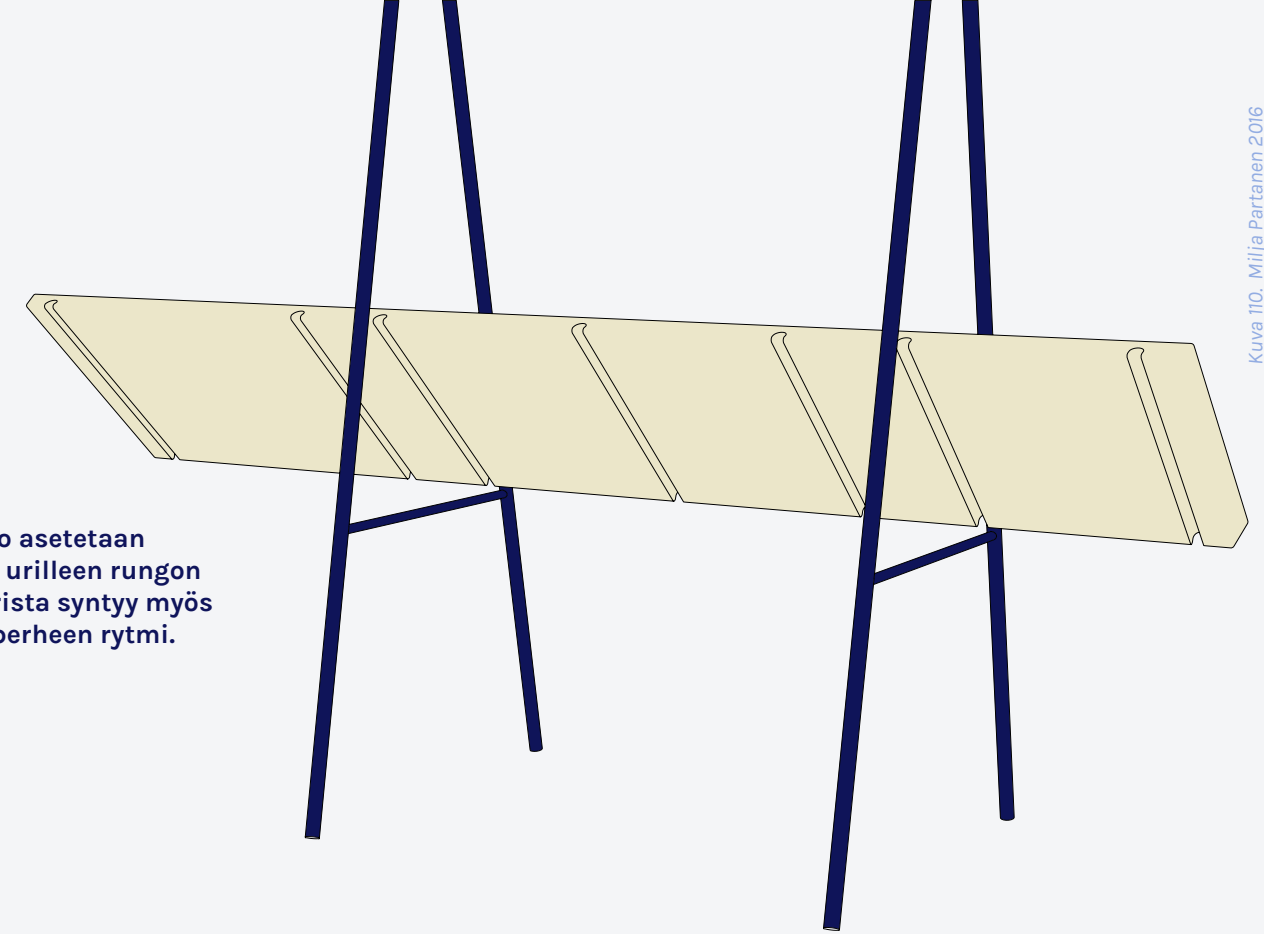
Moduuli toimii säilytyskalusteena myös ilman muita sarjan osia.

MODUULIT HENKARILLA SÄILYTETTÄVILLE, PUHTAILLE VAATTEILLE

Vasemmanpuoleinen vaaterekki tarjoaa keveämmän ratkaisun kuin symmetrinen versio, muttei ole käytettävissä säilytystason kanssa ilman toista runkomoduulia.

Taso on sen verran alhaalla ettei se vastaa istumakorkeutta, vaan ohjaa nakkaamaan puolipitoiset vaatteet tai esimerkiksi laukun sen päälle.

Kuva 110. Miija Partanen 2016

Säilytystaso asetetaan lepäämään urilleen rungon sarjoille. Urista syntyy myös koko tuoteperheen rytmi.

Metalliputkirunkoon pujotettava, kankainen säilytyshuppu kiinnitetään paikoilleen tarranauhalla ja on siten helposti huollettavissa. Hupussa on kolme lokeroa säilytykselle sekä katseelta ja pölyltä suojaavat liepakkeet. Alla yksinkertaistettu kuva hupun rakenteesta.

Räjätyskuva säilytyshupun yksinkertaistetusta rakenteesta

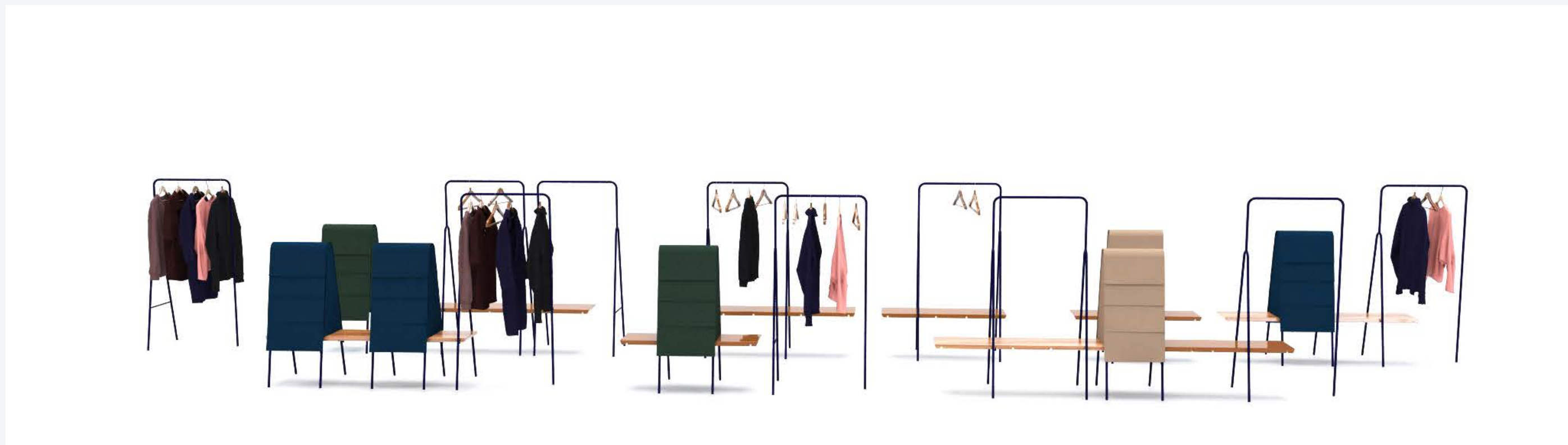
Kuva 111. Miija Partanen 2016

Vaaterekin tukiessa säilytystasoa vain yhdellä sarjalla on rekkiin mahdollista ripustaa myös pidemmät vaatteet.

Kuva 112. Miija Partanen 2016

Kuva 113. Miija Partanen 2016

Modulaarisuuden ansiosta yhdistelymahdollisuuksia ja erilaisia kokonaisuuksia on lukuisia. Ajatuksena on, että omaa kokoonpanoa voi muuttaa vaatteiden määrän ja myös kodin tilojen mukaan.

7.2 DETALJIT

MATERIAALIT

runkomoduoilit:

16 mm ja 10 mm teräsputki
pintakäsittelynä jauhemaalalaus

säilytystaso:

vaneri tai liimalevy jalopuusta
pintakäsittelynä
osmo tai huonekalumaali

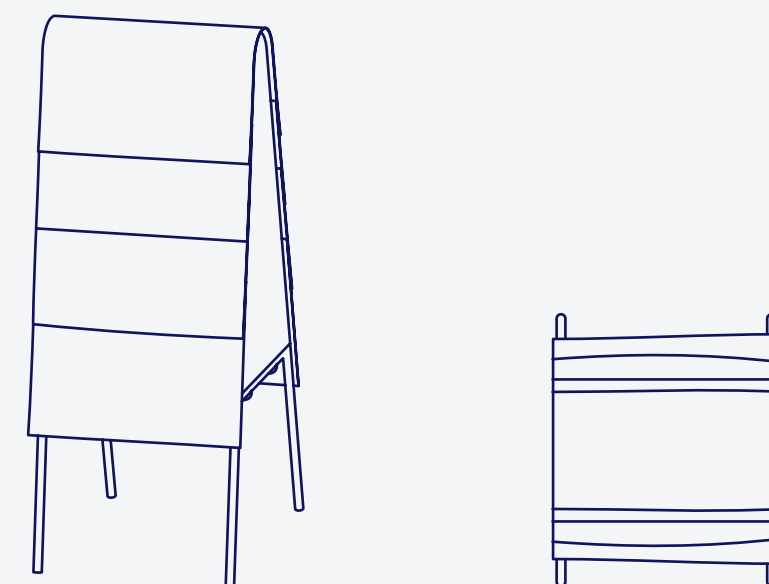
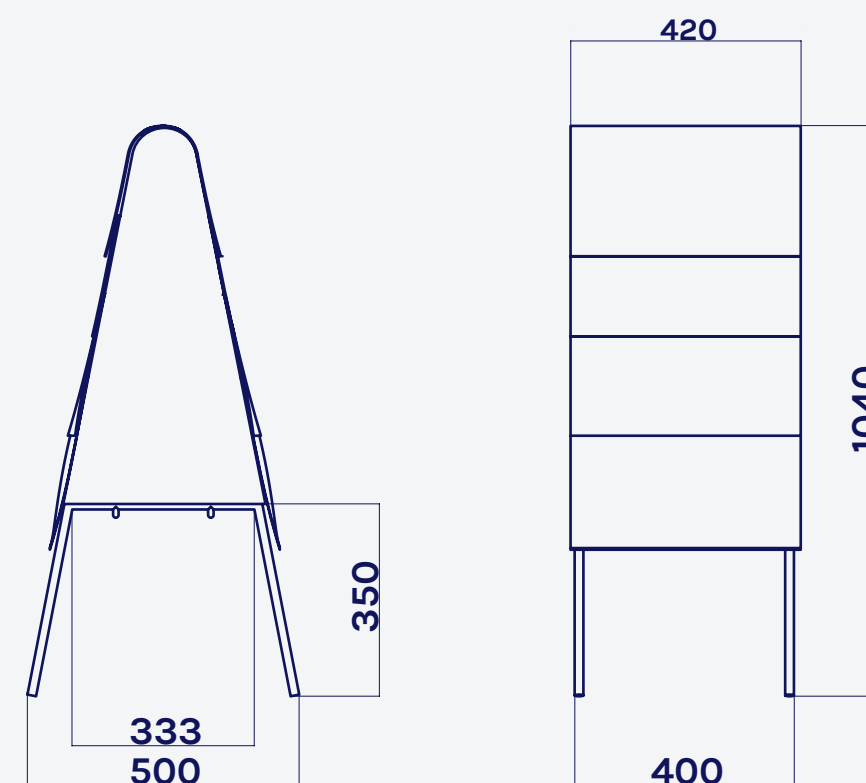
säilytinhuppu:

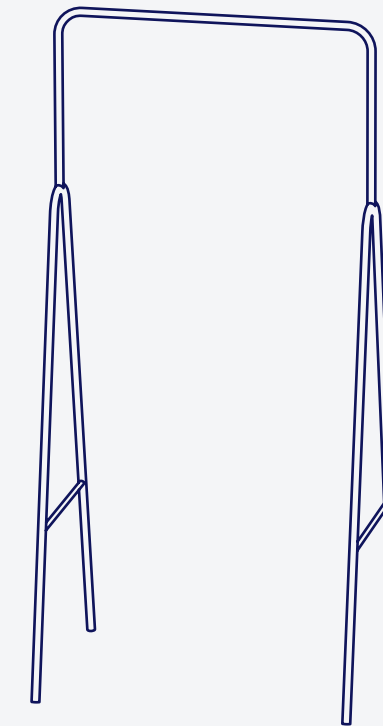
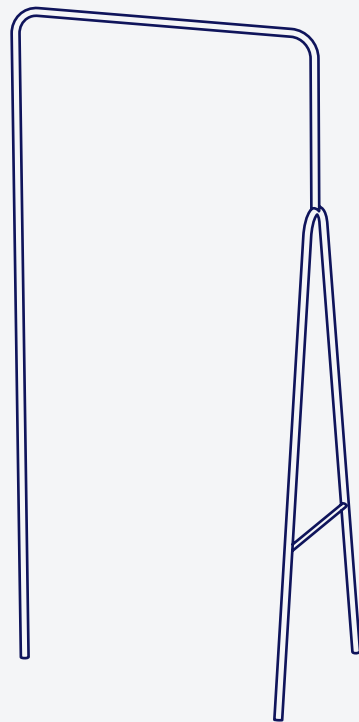
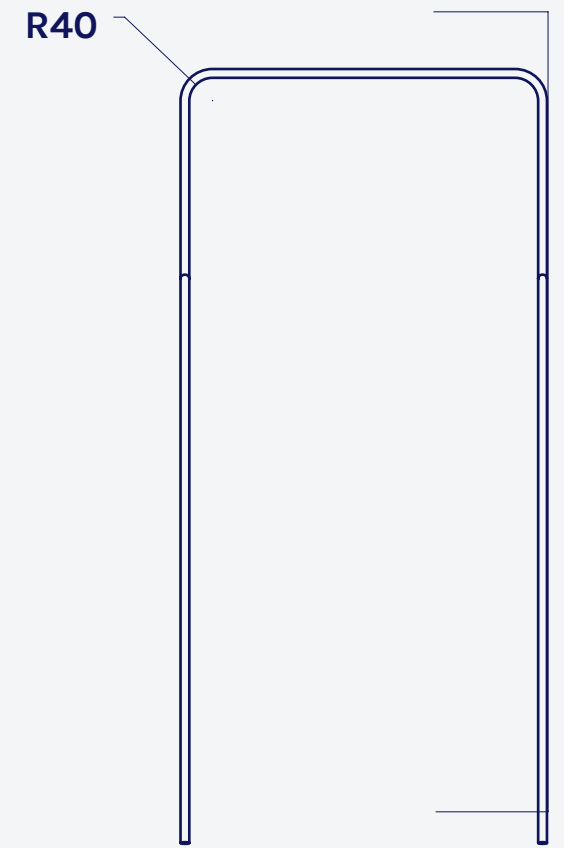
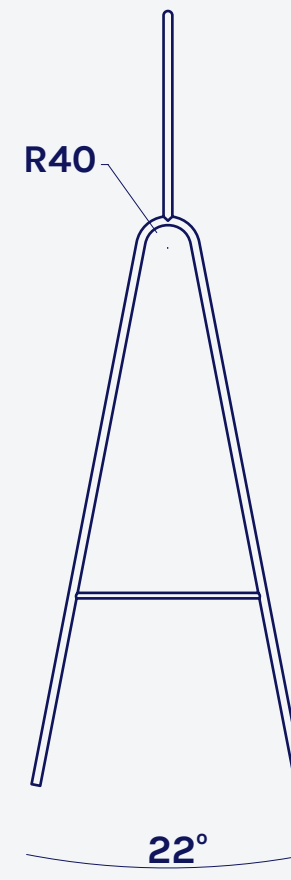
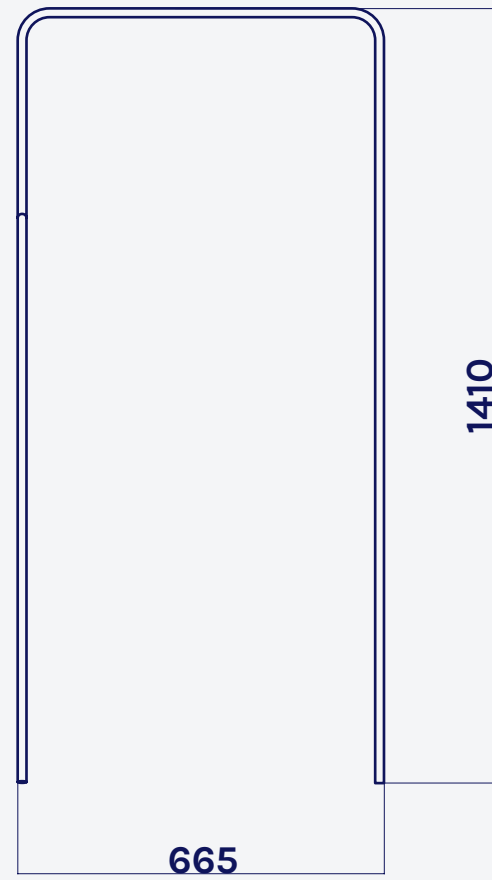
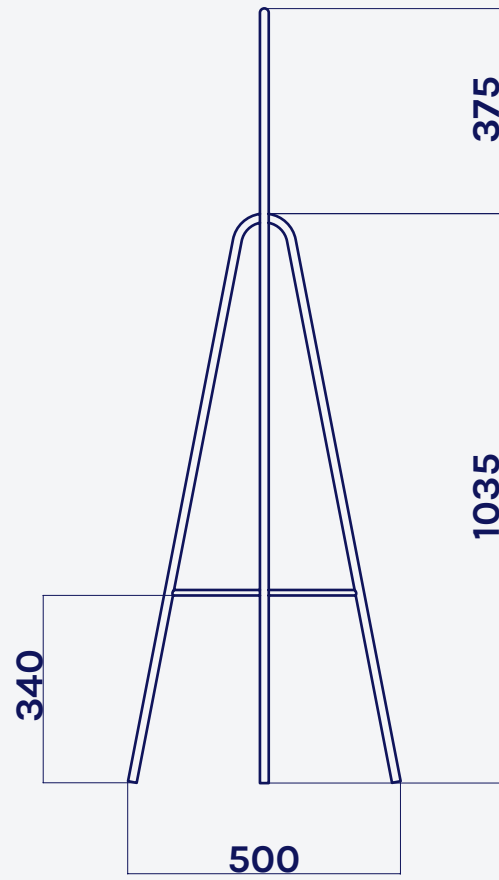
verhoilukangas,
lattarauta tukirakenteina ja painona
liepakkeiden alakäänteissä.

MITOITUS

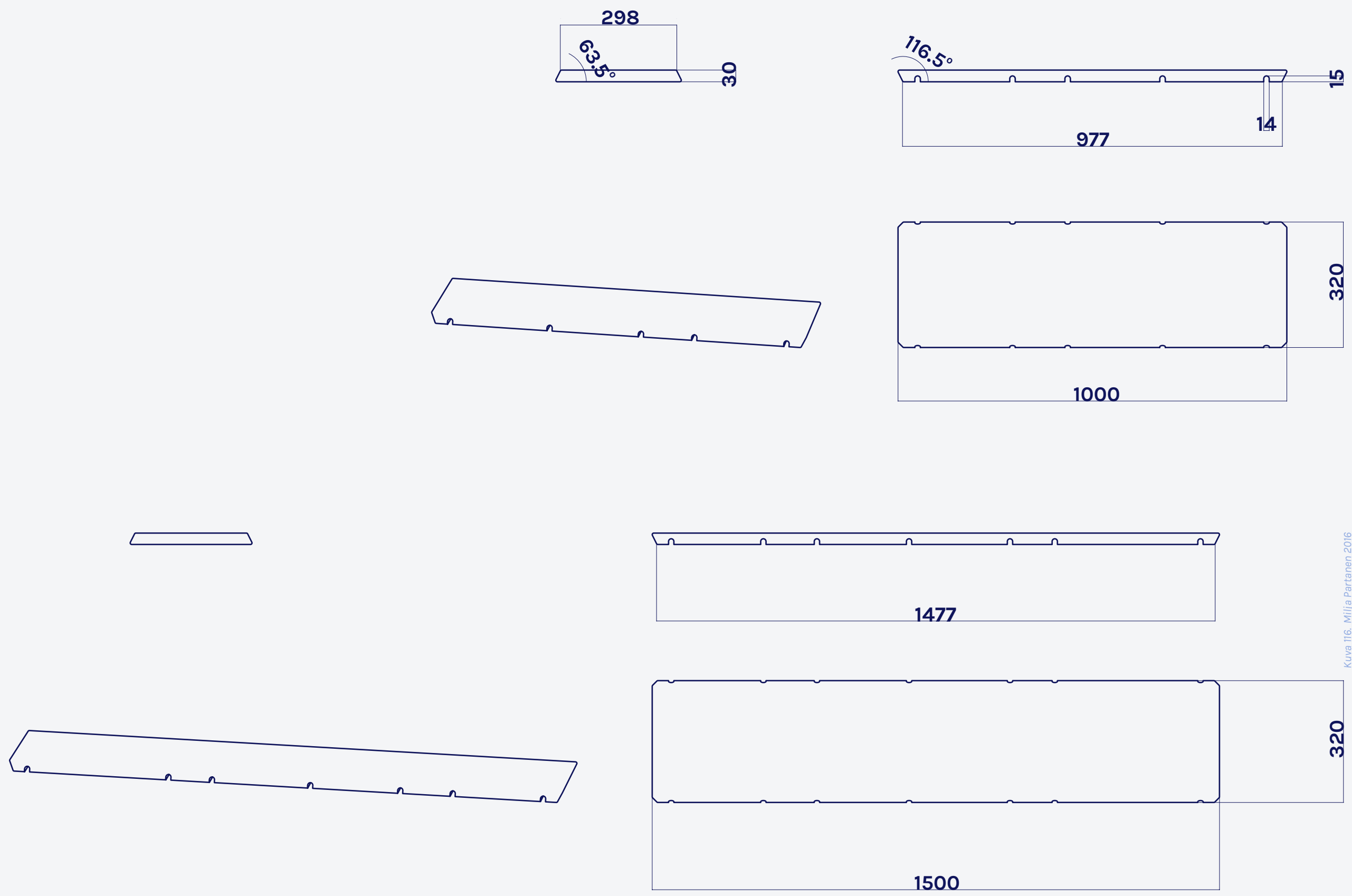
Mitoitus perustuu henkarisäilytyksen sekä kohtuulliseksi määritellyn vaatemäärän vaatimiin mittoihin. Mitat poikkeavat hieman totutuista standardeista, mikä mahdollistaa järjestelmän hyödyntämisen myös pienen tilan kohteissa.

Vaatetangolle on korkeutensa ansiosta mahdollista ripustaa pitkä takki tai housut. Se on dimensioiltaan niin kompakti, että se on keveä ja helppo siirrettävä jopa vaatteiden tuulettamista varten.

Kuva 115. Mija Partanen 2016

Kuva 116. Mijja Partanen 2016

VÄRIMAILMA

Vaatesäilytysjärjestelmä hakee arvokkuutta ja käytettävyyttä kestäväillä materiaalivalinnoilla sekä laadukkailla pintakäsittelyvaihtoehdoilla. Tuotteen on tarkoitus kestää aikaa ja käyttöä sekä muodostua tärkeäksi osaksi omaa pukeutumiserutiinia. Siksi väreillä ja pintamateriaaleilla on paljonkin merkitystä.

Värimaailmaa voi varsinkin tuotannossa tietysti varioida, mutta mielestäni tuotteen kohdalla voitaisiin myös pitäytyä syvässä, tummissa väreissä yhdistettynä hieman tummempiin puulajeihin, kuten tammeen tai tiikkiin. Kombinaatio pomppaa pohjoismaisen vaaleasta sisustuksesta esille eikä ole vielä niin nähtyä. Massoja miellyttääkseen värimaailmaan tulee tietysti lisätä ainakin mustanharmaa ja kenties luonnonvalkoinen runko- ja verhoilukangasvaihtoehto.

Kuva V. Miija Partanen 2016

Kuva 119. <http://texturise.blogspot.fi/>

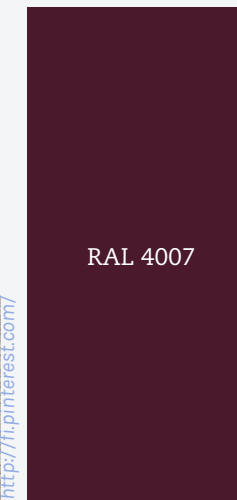
Kuva 117. <http://fi.pinterest.com/>

Kuva 111. Miija Partanen 2016

Kuva I. Miija Partanen 2016

Kuva 114. Miija Partanen 2016

Kuva VI. Miija Partanen 2016

Kuva 118. <http://www.miyazakilisuu.co.jp/en/>

Kuva VII. Miija Partanen 2016

Kuva II. Miija Partanen 2016

Kuvat I-VII. Kuvat RAL-väreistä pohjautuvat ralcolor.com:ista löytyneisiin väriprofileihin.

7.3 TUOTE ERI KÄYTTÖYMPÄRISTÖISSÄ

KOTIYMPÄRISTÖ – MAKUHUONE TAI SEN YHTEYDESSÄ

KOTIYMPÄRISTÖ – ETEISTILAT

JULKITILOISSA ETEISKALUSTEENA

7.4 KÄYTTÖSKENAARIOT

Säilytysjärjestelmää voi käyttää varsin monin tavoin, mutta omimmillaan se on silloin, kun yhden henkilön kaikki käyttövaatteet on järjestettynä samaan järjestelmään. Tuote toimii hyvin etenkin pienissä yksioissa tai makuuhuoneen yhteydessä joko ainoana vaatteiden säilytyskalusteena, tai aikaisemman säilytystilan lisänä. Lisäksi kaikki osat toimivat hyvin myös eteisympäristössä, jossa kotiin tullessa laukun, avaimet ja asusteet voi laskea säilytystasolle. Kangashuppuisen säilyttimen sisälle saa näppärästi asusteet pois silmistä, mutta käden ulottuville.

Suurin toiveeni on, että onnistuin luomaan konseptin, joka voi kasvaa käyttäjänsä mukana eri elämäntilanteissa ja asunnoissa. Tyko on kalusteena joustava helposti muunneltava. Vaatetelineet ovat niin keveät, että niitä voi hyödyntää myös esimerkiksi parvekkeella vaatteiden tuulettamisen apuna.

7.5 JATKOKEHITYS

Jatkokehityksen kannalta prototyyppi kaipaa etenkin pidempiaikaisia käyttökokemuksia. Moduuleihin perustuvaa sarjaa olisi myös helppo lähteä jatkamaan erilaisilla lisärakenteilla, kuten peilimoduulina tai likapyykeille tarkoitetuilla säilyttimellä.

Säilytysjärjestelmän kehitys kaupalliseksi tuotteeksi tarkoittaisi tuotantomenetelmien vaihtoehtoihin tarkemmin perehtymistä ja lisää suunnittelutyötä sekä testausta. Valmistuksen kannalta otollista on kuitenkin runkomoduuleiden ja säilytystasojen suhteellisen vähäiset työstövaiheet, joista monet ovat vielä automatisoitavissa konetyöstöiksi. Piensäilytykselle tarkoitetun säilyttimen hupun ompelu lienee monimutkaisin ja kallein tuotantoa ajatellen. Prototyypin runkorakenteiden hitsausliitokset saattavat vaikuttaa myös tuotteiden logistiikkaan, sillä rungot eivät pinoudu. Flatpackin mahdollistavat helat saattaisivat olla siksi tarpeellinen ratkaisu. Koen kuitenkin, että tuotteen arvokkuus saattaisi kärsiä Ikea-tyylistä.

8 Arviointi

8.1 TUOTE

Valmistamani prototyyppi toimii kohtalaisen hyvin ja täyttää tavoitteet sekä konseptin asettamat vaatimukset. Tuotteella on myös uutuusarvoa markkinoilla olevaan tarjontaan verraten. Tuote on esteettisesti suhteellisen onnistunut ja yhtenäinen. Mielestäni muotokieli antaa oikeuden itse vaatteille eikä tuotteelle, mikä oli yksi tavoitteistani. Tavoitteenani oli myös tehdä vaatejärjestelmän prototyypistä mahdollisimman valmiin ja laadukkaan näköinen, jossa onnistuin mielestäni kohtalaisesti.

Onnistuin mielestäni myös luomaan kalustekonseptin, joka mahdollistaa kohtuullisempaan vaatemäärään tutustumisen, mutta antaa kuitenkin samalla edellytykset myös normaalimpien vaatemäärien säilytykselle.

Tuotekonsepti on mielestäni onnistunut, mutta vaatii jatkokehitystä. Prototyyppiä pitäisi testata käytössä, jotta käytettävyyttä ja kehitystarpeita voitaisiin tutkia kunnolla. Etenkin materiaalien ja rakenteen toimivuuteen tulisi perehtyä tarkemmin.

Prototyypille luonteenomaisesti kaikkia yksityiskohtia ei ole vielä ratkaistu. Tuotteen rakenteessa on kehitettävää esimerkiksi tukevuuden ja verhoillun säilyttimen sekä tuotannollisten ratkaisuiden osalta. Prototyyppi on mielestäni kuitenkin jatkokehityskelpoisella tasolla.

8.2 PROSESSI

Opinnäytetyö on kehittänyt prosessin hallintaa ja auttanut minua hahmottamaan omia suunnitteluprosessiin liittyviä vahvuuksia ja heikkouksia. Projektin vaatima itsenäinen työskentely ja kokonaisuuden hahmottaminen sekä hallinta niin yleis- kuin yksityiskohtaisella tasolla oli vaativaa, mutta myös palkitsevaa.

Suunnittelussa aikataulussa pysyminen oli haasteellista. Työhön tarvittavaa aikaa oli välillä hyvin vaikea arvioida realistisesti etukäteen. Lisäksi tutkimusaineistoni oli niin laaja ja mielenkiintoinen, että siitä järkevästi kirjoittaminen oli haasteellista ja vei aikaa. Varsinkin aiheen rajaaminen osoittautui vaikeaksi, sillä aihetta halusi kuitenkin käsitellä laajasti. Kokonaisprosessi pysyi loppupeleissä kuitenkin aikataulussa. Työni eteni vakaasti ja suoriuduin lopulta haasteista. Voin sanoa olevani tyytyväinen lopputulokseen, vaikka suunnitteluprosessi ei ollut yhtä sulava kuin mitä etukäteen olin ajatellut. Milanon näyttelyjärjestelyt veivät aikaa pitkin kevätlukukautta, mikä toi oman kiireensä myös opinnäytetyöprosessiin. Opettavaista on ollut erityisesti näiden kahden suuremman projektin parissa samanaikainen luoviminen, joka on vaatinut ammattimaista otetta työskentelyyn ja on samalla kartuttanut monipuolisesti alalla tarvittavia taitoja.

Heti työn alussa minulla tuntui olevan liiankin selkeä kuva siitä, mitä haluaisin suunnitella, mikä tuntui vaikeuttavan prosessin kulkua. Suunnittelu sai lopulta toisen suunnan, ja olen nyt tyytyväinen, etten jäänyt kiinni

aiempiin ideoihini. Suunnittelussa oli omat haasteensa, sillä kamppailin monessa kohtaa oman kriittisyyteni kanssa. Toisinaan oli vaikeaa luottaa osaamiseensa ja koko tuote-ideaan. Opinnäytetyön aikana opin kuitenkin paljon uutta, mistä minulla ei aiemmin ole ollut paljon kokemusta, ja epävarmuuden hetkistä huolimatta työ eteni suunnitelmallisesti. Aikataulun luoma paine auttoi sopivasti päätösten teossa.

Tuoteidea ehti prosessin aikana mielestäni jalostua uskottavaksi versioksi nykypäivän vaatesäilyttimelle tuoreella näkökulmalla. Suunnitteluprosessin alun ajatus-työhön kannatti käyttää aikaa. Jälkikäteen katsottuna olisi kuitenkin ollut myös hyvä siirtyä mallintamisen ja luonnostelun parista pajalle jo reilusti aikaisemmassa vaiheessa esimerkiksi hahmomallityöskentelyn muodossa. Toisaalta opinnäytetyöaiheen korostaessa immateriaalisuutta minulla oli paljon ristiriitaisia ajatuksia siitä, onko monien räkämallien ja hahmomallien teko edes järkevää ja aiheeseen liittyvien arvojen mukaista. Hitsaamallani hahmomallilla oli kuitenkin hyvä tarkistaa mitoitusta ja rakenteiden tukevuutta ennen varsinaista prototyyppiä. Konkreettisia kappaleita käsittelemällä oli helpompi tajuta esimerkiksi piensäilytysmoduulin vaativan rakenteellisia muutoksia.

8.3 PÄÄTELMÄT

Lopputulosta ajatellen olisi ollut hyvä aloittaa hahmomalli- tai prototyyppityöskentely aiemmin, jotta toimivuutta olisi voinut testata käytännössä jo suunnitteluprosessin aikana. Mallikappaleiden tuoma tieto olisi tällöin voinut vielä muuttaa suunnittelun suuntaa ja johtaa erilaiseen loppuratkaisuun sekä työn tasoon. Koen silti saavuttaneeni suurimman osan asettamistani tavoitteista suunnittelun osalta. Opinnäytetyön parissa työskenteleminen opetti esimerkiksi myös suurten kokonaisuuksien hallitsemisesta.

Tutkimusaineistoni läpikälymiseen ja kirjoittamiseen kului yllättävän paljon aikaa ja siitä muodostui ainakin itselleni tärkeä osa koko opinnäytetyötä. Pidän opinnäytetyön mahdollistamasta syvällisestä perehtymisestä aiheeseen. Harvemmin opintojen aikana kurssien puitteissa on aikaa samalla tavalla syventyä erilaisiin aineistoihin.

Etenkin kuvamateriaali suomalaisten kodeista oli mielestäni kiinnostavaa tarkastel-

tavaa. Jälkiviisaana keskittyisin ehkä kirjoja ja tutkimuksia jopa enemmän kuvien tarjoamaan tietoon sekä lisäksi empiriseen tuttavien tarkkailuun. Näissä metodeissa voisi olla enemmän löydettävää muotoilullisesta näkökulmasta.

Itselleni oli tärkeää, että tartuin itselleni asettamiin haasteisiin ja ylitin myös kriittisyyteni. Opinnäytetyö oli minulle kasvattava kokemus ja vaati sopeutumista monenlaisiin tehtäviin. Koen, että kehityin paljon muotoilijana prosessin aikana. Työ auttoi taas ymmärtämään miten moniulotteista kalustesuunnittelu on, varsinkin kun lopputuotteen haluaa olevan sisällöllinen ja kohderyhmän arvojen mukainen. Suunnittelu vaati myös kompromisseja tavoitteiden suhteen – jossain kohtaa oli päätettävä, mitä toimintoja ja huomioita haluaa suunnittelullaan nostaa esiin ja mitkä jäävät vuorostaan taka-alalle.

9 Tuotekuvat

Kuva 123. Samu Takala 2016

Kuva 125. Samu Takala 2016

Kuva 126. Samu Takala 2016

Kuva 127. Samu Takala 2016

Kuva 128. Samu Takala 2016

Lähteet

PAINETUT LÄHTEET

Harni, P. 2010. Object Categories. Aalto University. Keuruu: Otava. Kondo, M. 2015. KonMari : siivouksen elämänmullistava taika. Suomen-tanut: Päivi Rekiaro. Helsinki: Bazar.

Kotitalouskeskus r.y. 1958. Tutkimus eri suuruisten perheiden säilytys-tilan tarpeesta. Helsinki: Kotitalouskeskus.

Ojala, K. 2009. Irti tavarasta. Keuruu: Otavan Kirjapaino.

Puohiniemi, M. 2002. Arvot, asenteet ja ajankuva – A3. Liite 2. Vantaa: Limor Kstannus.

Saramäki, R. 2014. Hyvän mielen vaatekaappi. EU: Atena Kustannus Oy.

Schwartz, B. 2005. The Paradox of Choice – Why more is less. New York: Ecco.

Rakennustietosäätiö 1994. RT 93-10540 Asumnon vaatehuolto- ja säilytystilat. Helsinki: Rakennustieto Oy.

Rakennustietosäätiö 2014. RT 09-11137 Ihmisen mitat ja ulottuminen. Helsinki: Rakennustieto Oy.

SUULLISET LÄHTEET

Björklund S., 2015, Trendianalyttikko ja stailisti, keskustelumuotoinen haastattelu Susanna Björklundin kanssa 6.1.2015

ELEKTRONISET LÄHTEET

Aalto-yliopiston kirjasto, joka on yksi maailman suurimmista kirjastoista

Aalto, K. 2014. Kuluttajien halukkuus ja toimintatavat tekstiilien kierrätyksessä. [verkkodokumentti] Helsinki: Kuluttajatutkimuskeskus [viitattu 9.1.2016]. Saatavissa: https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/153031/Tutkimuksia%20ja%20selvityksiä_12_2014_Kuluttajien%20halukkuus%20%28texjäte%29_Kristiina_Aalto.pdf?sequence=4. (pdf)

Babauta, L. – a. Mnmlist: Learn to Love Less. [viitattu 9.1.2016]. Saatavissa: http://mnmlist.com/learn-to-love-less/.

Babauta, L. – b. Mnmlist: minimalist FAQs. [viitattu 9.1.2016]. Saata- vissa: http://mnmlist.com/minimalist-faqs/.

Berner, A. 2013. Vuosi ilman tavaraa [verkkolehti]. Helsingin Sanomat 13.1.2013. [viitattu 10.1.2016]. Saatavissa: http://www.hs.fi/sunnuntai/a1357969819187.

Carver, C. 2010. Minimalist Fashion Project 333 Begins [verkkojulkaisu]. [viitattu 12.1.2016]. Saatavissa: http://bemorewithless.com/minima- list-fashion-project-333-begins/.

Hafberg, J. 2015. J. Hafberg. [viitattu 5.1.2016]. Saatavissa: http://jhafberg.blogspot.no.

Ympäristöministeriön ympäristökeskus (SYKE) on vastuussa ympäristöpolitiikan toteuttamisesta

Järvinen, E. 2014. Lempivaatteesta energijätteeksi [verkkolehti]. Ympäris-töministeriö ja Suomen ympäristökeskus (SYKE), Ympäristölehti 6/2014. [viitattu 8.1.2016]. Saatavissa: http://syke.fi/fi-FI/julkaisut/Ymparisto-lehti/2014/Lempivaatteesta_energiajatteeksi(32131.

Karismo, A. 2014. Miniasunnot uusin trendi – Helsingissä selvitetty konttien käyttämistä opiskelija-asuntoina [verkkolehti]. Helsingin Sanomat 5.2.2014. [viitattu 5.1.2016]. Saatavissa: http://hs.fi/koti/a1391577778761.

Karja, G. 2014. Todellisen tarpeen koti : Miltä näyttää kun ei omista mitään ylimääräistä? [verkkodokumentti]. Lahti: Lahden ammattikor-keakoulu, Muotoiluinstituutti [viitattu 9.1.2016]. AMK-opinnäytetyö. Saatavissa: http://www.theseus.fi/handle/10024/79975. (pdf)

Lehtinen, A., Varioinen, J., Raijas, A., Aalto, K. & Pakoma, R. 2010. Mitä eläminen maksaa? Kohtuullisen minimin viitebudjetit [verkkodokumentti]. Helsinki: Kuluttajatutkimuskeskus [viitattu 18.1. 2016]. Saatavissa: https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/152360/Mita_elaminen_maksaa.pdf?sequence=1. ISBN 978-951-698-227-7 (pdf)

Mahlmeister, C. 2015. The Very, Very Big Problem With Your Very, Very Cheap Clothing [verkkolehti]. MTV News 27.4.2015. [viitattu 8.1.2016]. Saatavissa: http://mtv.com/news/2144348/fast-fashion/.

Massinen, T. 2015. Tämäkö ratkaisu asuntopulaan: 15 neliön minikoti [verkkolehti]. Länsiväylä 14.6.2015. [viitattu 5.1.2016]. Saatavissa: http://lansivayla.fi/artikkeli/293808-tamako-ratkaisu-asuntopulaan-15-neli-on-minikoti.

Nevasalmi, K., Saastamoinen, A. 2015. #Vaatehaasteen tulokset: vastaa-jilla yli 57 000 vaatetta [verkkolehti]. Yle Kuningaskuluttaja 22.4.2015. [viitattu 7.1.2016]. Saatavissa: http://yle.fi/aihe/artikkeli/2015/04/22/vaatehaasteen-tulokset-vastaa-jilla-yli-57-000-vaatetta?ref=ydd-relat-ed-content.

Pystynen, V. 2013. Moni muotiluomus päätyy kaatopaikalle [verkkolehti]. Helsingin Sanomat 18.4.2013. [viitattu 8.1.2016]. Saatavissa: http://hs.fi/tyyli/a1366209042430.

Päivänen, P. 2015. Kun ostaminen ahdistaa – ”Tavara ei mahtunut mihinkään” [verkkolehti]. Helsingin Sanomat 27.7.2015. [viitattu 5.1.2016]. Saatavissa: http://hs.fi/raha/a1437704085129.

Sasioglu M. 2015. Tavarataivas-dokkarin tekijä: ”Älä osta mitään” -vuodesta jäi käteen muutakin kuin elokuva [verkkojulkaisu]. Turkulainen 25.1.2015. [viitattu 8.1.2016]. Saatavissa: http://www.turkulainen.fi/artikkeli/218900-tavarataivas-dokkarin-tekija-”ala-osta-mitaan”-vuodes- ta-jai-kateen-muutakin-kuin-el.

Suomen virallinen tilasto (SVT) 2014. Kotitalouksien kulutus 2012 [verkkodokumentti]. Helsinki: Tilastokeskus [viitattu 8.1.2016]. Saatavissa: http://www.stat.fi/til/ktutk/2012/ktutk_2012_2014-02-28_tie_001_fi.html. ISSN 1798-3533 (pdf)

Turun yliopisto 2013. Suomalainen vähättelee ulkonäköön kohdistaa- maansa kulutusta (Väitös KTM Outi Sarpila, 18.10.2013) [verkkojulkaisu]. [viitattu 8.1.2016]. Saatavissa: http://utu.fi/fi/Ajankohtaista/mediatiedotteet/vaitostiedotteet/Sivut/suomalainen-vahattee-ulkona-koon-kohdistamaansa-kulutusta.aspx.

KUVALÄHTEET

- Kuva 1. Milja Partanen 2016
- Kuva 2. Milja Partanen 2016
- Kuva 3. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti C.
- Kuva 4. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti H.
- Kuva 5. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti J.
- Kuva 6. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti H.
- Kuva 7. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti N.
- Kuva 8. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti I.
- Kuva 9. Milja Partanen 2016. Koti O.
- Kuva 10. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti E.
- Kuva 11. Milja Partanen 2016. Koti A.
- Kuva 12. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti E.
- Kuva 13. Milja Partanen 2016. Koti O.
- Kuva 14. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti E.
- Kuva 15. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti B.
- Kuva 16. Milja Partanen 2016. Koti O.
- Kuva 17. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti H.
- Kuva 18. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti L.
- Kuva 19. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti G.
- Kuva 20. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti G.
- Kuva 21. Kerättyä materiaalia opinnäytetyöhön 2016. Koti K.
- Kaavio a. Milja Partanen 2016, pohjana Rakennustietosäätiön kaavio RT 93-10540, 1994.
- Kaavio b. Milja Partanen 2016
- Kuva 22. [viitattu 25.1.2016]. Saatavissa: <http://1.bp.blogspot.com/-GBour5sM7xY/U5LUTjjwaDI/AAAAAAAAADKo/HgV1GqMjcSM/s1600/2014-05-26+16.48.25.jpg>.
- Kuva 23. Milja Partanen 2016
- Kuva 24. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: <http://margotandfrede.tumblr.com/image/1206221100404>.
- Kuva 25. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <http://www.ikea.com/fi/fi/catalog/products/50270136/>.
- Kuva 26. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: http://netrauta.fi/media/catalog/product/cache/1/image/1800x/040ec09b1e35d-f139433887a97daa66f/e/l/elfa135110_3.jpg.
- Kuva 27. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <http://www.ikea.com/fi/fi/catalog/products/S19876454/>.
- Kuva 28. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <http://www.turbosquid.com/3d-models/floor-mirror-ikea-knapper-obj/909054>.
- Kuva 29. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: http://www.fotoagent.dk/single_picture/12134/138/mega/_oud_14.12.10_Milj__skud51785.jpg.
- Kuva 30. [viitattu 2.2.2016]. Saatavissa: http://www.muji.eu/images/products/l/u/4547315199693_1_a.jpg.
- Kuva 31. [viitattu 2.2.2016]. Saatavissa: https://www.granit.com/product.html/foru-tyg-12f-skor-grov?category_id=124.
- Kuva 32. [viitattu 2.2.2016]. Saatavissa: <http://www.ikea.com/fi/fi/catalog/products/70108912/>.
- Kuva 33. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <http://www.muurame.com/kolmonen-laatikosto.html>.
- Kuva 34. [viitattu 2.2.2016]. Saatavissa: <http://files.hay.dk/files/view/2486673/>.
- Kuva 35. [viitattu 2.2.2016]. Saatavissa: <https://www.vekenkaluste.fi/perstorp-pukuteline>.
- Kuva 36. [viitattu 2.2.2016]. Saatavissa: <http://www.muji.net/store/cmdty/detail/4548718285082?searchno=16>.
- Kuva 37. [viitattu 2.2.2016]. Saatavissa: <https://www.prisma.fi/fi/prisma/kotilaatikko-house-55x41x175-cm-2-kpl>.
- Kuva 38. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <http://www.dwell.com/photo/234931/blue-steel-wardrobe-and-room-divider>.
- Kuva 39. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <https://www.moormann.de/en/Wardrobes/Lodelei.html>.
- Kuva 40. [viitattu 25.1.2016]. Saatavissa: <http://cargocollective.com/negative-space/BERG>.
- Kuva 41. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: http://www.standaard.be/cnt/dmf20140219_039?pid=3101873.
- Kuva 42. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <http://dezeen.com/2014/05/03/clothes-rack-by-martha-schwindling-inspired-by-scaffolding/>.
- Kuva 43. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <http://www.artnau.com/2012/05/maisonnette/>.
- Kuva 44. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <http://www.roberope.com/en/voila-roberope.html>.
- Kuva 45. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <https://s-media-cache-ak0.pinning.com/736x/07/fa/2b/07fa2b9ef2e4d4b53383717b0a947bf8.jpg>.
- Kuva 46. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <http://www.timeandstyle.com/plus/product/hanger/CONBRIO/index.html>.
- Kuva 47. [viitattu 22.1.2016]. Saatavissa: <https://www.behance.net/gallery/Game-of-Trust-coat-hanger/7259891>.
- Kuva 48. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: http://oikote.cdn.geniem.com/content/uploads/2015/01/Kurkistus_huopa-Large.jpg.
- Kaavio c. Milja Partanen 2016
- Kuva 49. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <http://www.theguardian.com/lifeandstyle/2014/nov/27/top-tips-to-joyfully-declutter-your-home-from-marie-kondo>.
- Kuva 50. [viitattu 25.1.2016]. Saatavissa: <http://storagegeek.tumblr.com/image/74060556343>.
- Kuva 51. Unto Rautio [viitattu 14.1.2016]. Saatavissa: <http://www.saanajaolli.com/wp-content/uploads/2012/09/Saana-ja-Olli-Myrskyn-jälkeen-canvas-bag-60x80cm-1-Photo-Unto-Rautio-hi-res.jpg>.
- Kuva 52. [viitattu 17.1.2016]. Saatavissa: <http://design-milk.com/minimal-home-within-140-square-feet/>.
- Kuva 53. Benny Lam [viitattu 5.1.2016]. Saatavissa: <http://i.imgur.com/ELaDjLi.jpg>.
- Kuva 54. [viitattu 15.4.2016]. Saatavissa: <http://wornwear.patagonia.com/post/142726086645/loose-threads-of-professionalism-steve-niner>.
- Kuva 55. [viitattu 5.1.2016]. Saatavissa: <http://jhafberg.blogspot.no/2015/08/end-of-era-trial-era.html>.
- Kuva 56. [viitattu 1.3.2016]. http://inhonorofdesign.com/wp-content/uploads/2014/09/Building-Your-Closet-From-Scratch-www.inhonorofdesign.com_.jpg
- Kaavio d. Aalto 2014, muokkaus Milja Partanen 2016
- Kuva 57. [viitattu 5.1.2016]. Saatavissa: <http://www.forbes.com/pictures/efkk45klli/steve-jobs/>.
- Kuva 58. [viitattu 5.1.2016]. Saatavissa: <http://jhafberg.blogspot.fi/2015/05/one-month-one-outfit.html>.
- Kaavio e. Puohiniemi 2002, muokkaus Milja Partanen
- Kuva 59. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: http://www.lily.fi/sites/lily/files/styles/wide/public/user/7845/2016/03/batch_p3093424.jpg.
- Kuva 60. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: http://dekelehti.fi/varpunen/wp-content/uploads/sites/4/2016/03/IMG_4300.jpg.
- Kuva 61. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: <http://kirsikka.musla.fi/wp-content/uploads/sites/2/2016/03/musla.keittiopuu-tarha.12.jpg>.
- Kuva 62. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: http://musla.fi/wp-content/uploads/2016/01/IMG_78711.jpg.
- Kuva 63. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: <http://www.myscandinavianhome.com/2014/05/a-very-cool-swedish-space-with-bike.html> 1.3.2016
- Kuva 64. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: http://musla.fi/wp-content/uploads/2016/03/IMG_3179.jpg.
- Kuva 65. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: http://pupulandia.fi/wp-content/uploads/2015/06/nayttokuva_2015-6-2_kello_18.48.24.png
- Kuva 66. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: http://ingerstedt.se/wp-content/uploads/2015/12/2014-03-31_asa_stener-häg_0130-745x1000.jpg.
- Kuva 67. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: <http://www.lily.fi/sites/lily/files/styles/wide/public/user/7845/2016/02/p2141460.jpg>.
- Kuva 68. Philipp Schmitt [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: http://41.media.tumblr.com/02131e7426cf01e44885e89fec4b9865/tumblr_nmqykIZ0hU1qa6fn4o1_1280.jpg.
- Kuva 69. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: https://3.bp.blogspot.com/-EtXALmt2eOQ/VuZo2yuxApI/AAAAAAAAARek/Sk1npuLJebsE_cIDFnDRo74osQ36iORQQ/s1600/vihreatalo-9402.jpg.
- Kuva 70. [viitattu 14.1.2016]. Saatavissa: <http://www.dezeen.com/2012/11/26/upside-down-tables-taf-hay/>.
- Kuva 71. [viitattu 14.1.2016]. Saatavissa: <http://collectiftextile.com/hanne-friis/>.
- Kuva 72. [viitattu 14.1.2016]. Saatavissa: <http://butdoesitfloat.com/Panta-Rhei>.
- Kuva 73. Philipp Schmitt [viitattu 14.1.2016]. Saatavissa: <http://photos.philippschmitt.com/post/80354591424>
- Kuva 74. Philipp Schmitt [viitattu 14.1.2016]. Saatavissa: <http://photos.philippschmitt.com/post/131578265533/schwä-bitsch-gmünd-germany-october-2015>.
- Kuva 75. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <https://www.instagram.com/p/8fGghjlgT/>.
- Kuva 76. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: <http://amberinteriordesign.com/wp-content/uploads/2015/05/Amber-Interiors-Client-Freakin-Fabulous-Neustadt-5.jpg>.
- Kuva 77. [viitattu 14.1.2016]. Saatavissa: <http://wishflowers.tumblr.com/post/76612543015/scandinaviancollectors-hans-j-wegner-shell>.
- Kuva 78. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <http://www.yellowtrace.com.au/stockholm-furniture-fair-2014/>.
- Kuva 79. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: http://www.elledcoration.se/wp-content/uploads/2015/11/60talshus_matbord2.jpg.
- Kuva 80. [viitattu 14.1.2016]. Saatavissa: <https://www.etsy.com/listing/91799865/danish-modern-wood-magazine-rack>.
- Kuva 81. [viitattu 14.1.2016]. Saatavissa: http://www.domusweb.it/en/news/2014/01/16/in_process.html.
- Kuva 82. [viitattu 14.1.2016]. Saatavissa: <http://www.dezeen.com/2015/02/03/ronan-erwan-bouroullec-kaari-tables-shelving-bent-steel-wood-artek/>.
- Kuva 83. [viitattu 15.1.2016]. Saatavissa: <http://193.238.185.184/images/2499864?size=large&index=1>.
- Kuva 84. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: <http://texturise.blogspot.fi/2013/12/seamless-brown-leather-texture-maps.html>.
- Kuva 85. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: https://static.dezeen.com/uploads/2015/11/Chairs_Kevin-Hviid_Copenhagen_Denmark_dezeen_936_1.jpg.
- Kuva 86. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: <https://s-media-cache-ak0.pinning.com/564x/a0/d8/15/a0d8150ae59bd40151a95da26967b325.jpg>
- Kuva 87. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/11399805284551483/>.
- Kuva 88. [viitattu 14.1.2016]. Saatavissa: http://www.miyazakiisu.co.jp/en/en-table.html#_1.3.2016_aspx?LanguageId=1&ItemId=2499864&ImageNo=1&ImageCount=2.
- Kaavio f. Milja Partanen 2016
- Kuvat 89-91. Milja Partanen 2016
- Luonnokset a. Milja Partanen 2016
- Kuvat 92-94. Milja Partanen 2016
- Kaavio g. RT 09-11137 2014, muokkaus Milja Partanen 2016
- Kuvat 95-98. Milja Partanen 2016
- Luonnokset b-c. Milja Partanen 2016
- Kuva 99. Milja Partanen 2016
- Kuva 100. Miikka Pihlajamäki 2016
- Kuva 101. Miikka Pihlajamäki 2016
- Kuva 102. Miikka Pihlajamäki 2016
- Luonnokset d. Milja Partanen 2016
- Kuvat 103-116. Milja Partanen 2016
- Kuvat I-VII. [viitattu 20.4.2016] pohjautuu ral.comin väriprofi-leihin.Saatavissa: <http://www.ralcolor.com>. Milja Partanen 2016
- Kuva 117. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/11399805284551483/>.
- Kuva 118. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: <http://www.miyazaakiisu.co.jp/en/en-table.html#>
- Kuva 119. [viitattu 1.3.2016]. Saatavissa: <http://texturise.blogspot.fi/2013/12/seamless-brown-leather-texture-maps.html>
- Kuvat 120-122. Milja Partanen 2016
- Tuotekuva 123. Samu Takala 2016
- Tuotekuva 124. Samu Takala 2016
- Tuotekuva 125. Samu Takala 2016
- Tuotekuva 126. Samu Takala 2016
- Tuotekuva 127. Samu Takala 2016
- Tuotekuva 128. Samu Takala 2016
- Tuotekuva 129. Samu Takala 2016

Kiitos

Luokkakaverit, pikkukamut ja muut kuomat Muotsikasta ja muualta

Harri Kalliomäki, Vesa Damski, Elina Rantapuska, Ari Kanerva, Susanna Björklund

Samu Takala, Olli-Pekka Hyyrynen, Kari Malminen ja Ilkka Salonen

Maija Partanen

Muotoiluinstituutti

2016